

SÖKAREN

NR 10

1978

PRIS 7:00 inkl. moms

Hawaiiansk hula, ett sätt att föra generationernas arv vidare

Vår skrivande och fotograferande medarbetare Per Sellmann har nyligen besökt Hawaii och där sammanträffat med intressanta företrädare för gammal hawai-

iansk visdom och mystik. Läs hans reportage på sidorna 2-5!

Per Sellmann

Text och foto

BLAND MAGIKER OCH MYSTIKER PÅ HAWAII

Palmbladen rasslade i den svaga brisen. Luften var dallrande het även under trädens skuggor. Det rytmiska dunkandet hördes först som ett ackompanjemang till havets vågor, men ju närmare vi kom, desto klarare och distinktare blev sången och rytmen. Vi var inbjudna, min fru Gita och jag, att bevittna en av Hawaiioarnas mest berömda dansgrupper.

Men denna hula var något helt annat än den moderna dansform som turisterna ser på de flesta nattklubbar och som presenteras i filmer och turistbroschyrer. Inga smala skönheter i åtsittande fodral med påklustrade leenden och höfterna vaggande till trånande gitarr-

och ukelelemusik. Det här var *ancient hula*, den gamla hulan, som nu upplever en renässans på öarna. I de här danserna fanns en urkraft, som gav respekt, men också en ibland ganska grov humor. Musiken bestod av enbart sång, trummor och olika rytminstrument. Sångerna och rytmerna är det allra viktigaste i en riktig hula. Många av dansarna var mycket kraftiga, och det sägs att en riktig huladansös bör vara ganska omfångsrik för att kunna ge den rätta karaktären åt dansen. Förr i tiden klädde sig hawaiianerna främst i kläder av bark och dekorerade sig med olika växter och blommor. Barkkläder hittar man numera bara på museer, och

dansarna får därför nöja sig med tygkläder, men deras dekorationer för övrigt var gjorda av levande växter och blommor – traditioner som sträcker sig hundratals år tillbaka, till tider långt innan kapten Cook satte sin fot på Hawaiis stränder.

Urinneväanarna på de polynesiska öarna levde i regel i fasta jordbrukarsamhällen med fiske som det viktigaste försörjningskomplementet. Mellan de olika ögrupperna var det hela tiden schismer och stundom rent krigstillstånd. Det gällde att försvara sitt livsrum i en värld som mest bestod av vatten. I en kultur som under årtusenden levte så nära naturen, fri från påverkan av västerlandet och dess civilisation, utvecklades en märklig religion och vetenskap som går under namnet Huna Science.

Inget skriftspråk fanns utan allt gick i muntlig tradition. Detta förde med sig att alla idéer och tankar som var nyttiga måste kommas ihåg och föras vidare till nästa generation. Så skapades systemet med kahunas (hemlighetsväktare) som kunde komma ihåg den ackumulerade visdomen och även behärska den, inte bara i ord utan också i handling.

Bland dessa kahunas fanns specialister inom olika områden; såsom profeter, som förutsade framtida händelser, och astronomer, som kände till alla synliga stjärnor och deras inverkan på jorden och de mänskliga relationerna. En del av

Ho'oulu Cambra, lärare i gammal hawaiiansk sång och dans.

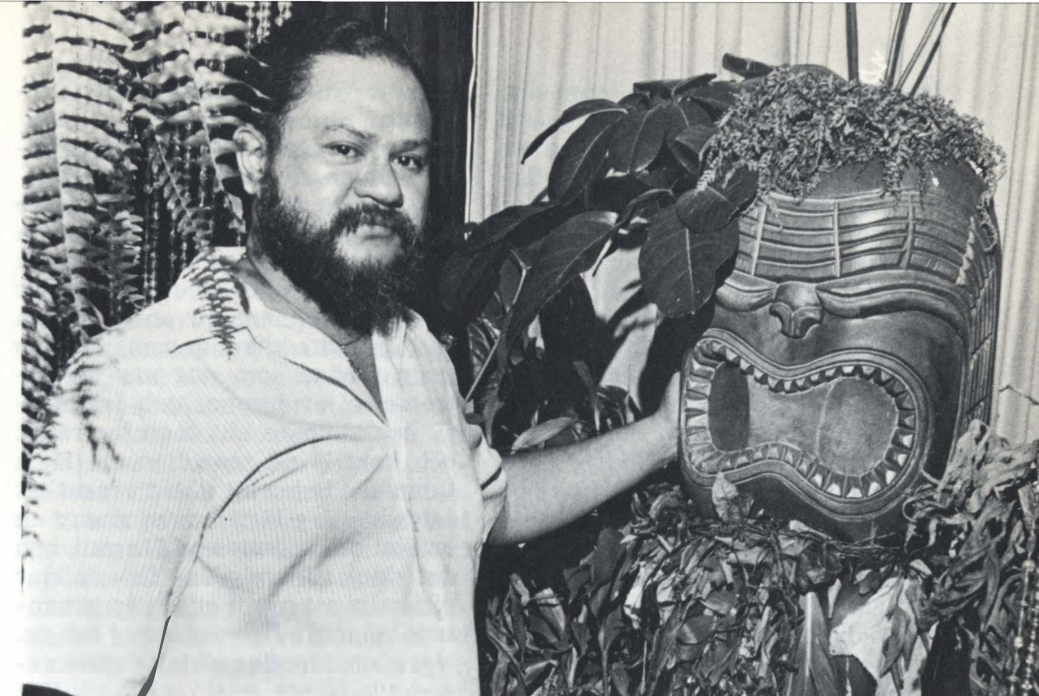
Kahuna Abraham Kawai'i, The Pacific Institute for Ancient Studies, med sin skyddsgud.

dessa specialiserade sig i sin tur på väderförutsägelser och navigation. Det fanns också botanister, som kände till alla i området förekommande växter och deras medicinska verkningar. De samarbetade i sin tur med healers och medicinmän som utförde både fysisk och andlig läkekonst, och med magiker, som ansågs kunna stjäla själar, få två älskande att mötas, bryta förbannelser, få klippor att smulas sönder och gröna träd att fatta eld. Kanotbyggarna behövde inte bara känna till olika träslag, själva båtbyggarkonsten, utan framför allt också de riter och böner som var förknippade med byggandet av kanoter. En grupp, som man kanske kan kalla ekologiska arkitekter och ingenjörer, sysslade inte bara med själva uppförandet av hus utan hade även omfattande kunskaper om viktförhållanden, vindstyrkor och jordbävningar. Historikerna och släktforskarna kunde stamträden mycket långt tillbaka för alla dem som bodde i deras respektive distrikt. Dansspecialisterna tolkade med poetiska sånger (mele) och danser (hula) hövdingahistorier och beskrev geografiska platser och inte minst mytologiska och historiska händelser.

Översteprästen bland de andliga kahunas fick en dag en vision av att vita män och kvinnor skulle landstiga på Hawaii för att lära ut en ny religion. Eftersom Cook redan hade varit på ön och urinneväanarna blivit så imponerade av de vitas vapen och "magi", så trodde överstekahunan att de vita hade en bättre kommunikation med andarna än vad de själva hade.

– Bränn alla offerplatser och förbered er på de nya mästarnas ankomst! basunerade han ut till sina undersåtar.

De vita missionärerna kom, byggde sin kyrka och började predika. Överstekahunan såg på resultatet. Han blev lite orolig när han märkte att de kristnas gud inte kunde hjälpa dem som var sjuka, ej heller återkalla de döda till liv som de påstod att deras mästare gjort. När de vita dessutom kom med en massa nya sjukdomar, tog han sin tillflykt upp till bergen. Där kom den hemliga kunskapen (huna) att fortleva trots att missionärerna förbjöd alla att syssla med den.

Verksamheten pågick i tysthet bakom stängda dörrar och i otillgängliga bergsbyar.

En man som kom att intressera sig för huna och kahunas var dr Birgham (1839 – 1926) som arbetade på Bishop Museum i Honolulu. Han var själv väl insatt i hunaprinciperna, som han studerat i 40 år, och han förde sina kunskaper vidare till en annan energisk man som hette Max Freedom Long och som senare kom att viga sitt liv åt forskning inom hunavetenskapen. (Se litteraturförteckningen i slutet av artikeln!)

Genom huladansen kom vi att träffa på en praktiserande kahuna i Honolulu. Hans namn är Abraham Kamananunuiokaihihiokawai'i, som översatt betyder ungefär "den största och starkaste kraften i Guds vatten". Abraham förestår tillsammans med mrs Ho'oulu Cambra the Institute for Pacific Wisdom (institutet för Stilla Havsvisdom) där de lär ut det hawaiiska språket, chanting, hula och huna.

Abraham gav ett harmoniskt intryck, och när vi frågade hur man kan bli en kahuna, log han.

– Gå en av mina kurser! blev svaret.

Men hur gick det till förr i tiden?

– Ja, som ni vet så existerade inte det skrivna ordet, utan allt fick läras utantill. Barnen valdes tidigt ut för de olika områden som de skulle kunna behärska. Det var inte ovanligt att lärjungar studerade upp till trettio år under en mästare innan de blev godkända. Skolgången var hård och ägde alltid rum efter det att vardagens sysslor var utförda.

Strikta regler följdes i undervisningen, och visade lärjungen tendenser till att inte kunna följa dem,

fanns bara två alternativ, det ena var att lärjungen omedelbart fick sluta undervisningen, och det andra var en snabb död.

Thland pratas det om att kahunas använde människor som offer. Det är sant i viss utsträckning. Krigsfångar och andra som hade begått brott offrades i templen, och oftast knöts den offrades själ fast vid någon fetisch i form av en träfigur, eller också bands den vid sina benknotor, som sparades och användes att spå i. Denna själ eller ande kunde senare lös göras och användas vid behov.

– Jag har helt nyligen lösgjort en sådan själ som var bunden vid en poimortel (användes vid gröttillverkning) sade Abraham och visade upp en liten stenbumling.

– Den är helt ofarlig nu, tillade han och skrattade.

Träningen av de studerande kunde förr ske på följande sätt. Var och en gavs enkla ord och meningar att meditera över. Exempel: "Vem är du?", "Vem är din gud?". Lärjungen testades därefter av sin lärare i förmågan att kontakta sitt högre jag. Hela denna träning påminner mycket om det som zenläraren ut-sätter sina elever för, när dessa funderar över en koan. Övningar hölls också i koncentration och förmåga att minnas. Hundratals böner, vilka gällde var sitt föremål, måste eleven kunna hålla i minnet.

I det föredrag som Abraham Kawai'i höll senare, fanns många visdomsord, som vi tidigare träffat på i kurser om *mind control* och liknande.

Här följer ett kort utdrag ur Abrahams föredrag:

"Du kommer inte att lära dig någonting av mig. Jag är bara en kata-

lysator. Allt finns redan inom dig. Du lär dig själv genom att lyssna till dina tankar, innan du gör ord av dem. Tankar skapar manifestationer. Lyssna till vad som bubblar upp inom dig och stirra dig inte blind på källan. Källan är du. Rätt eller fel är bara en illusion. En sak är bra eller dålig bara sedd genom dina ögon. Du kan färgsätta universum med dina egna tankar! Allt det som håller dig tillbaka... ja, det är dina egna tankar. Du blir fri den stund du inser att du aldrig varit fångslad. Du är din egen skapare på den här planeten. Uttryck de idéer som du har inom dig. Ingen kommer att göra något för dig. Ingen gör dig fattigare eller rikare, bara du själv kan bidra till det. Du är ditt största problem genom att du finns till.

Det du inte tycker om och ofta tänker på, hatar och pratar om, kommer alltid att finnas vid din sida. Konsten är att tycka om allting. Tyck verkligen om det. Älska... och finn skönhet i allting. Kom ihåg att allting du ser är din bild av verkligheten. Om du tycker att en sak eller person är ful, så kanske du är den enda personen i universum som tycker så! Den stunden du säger: 'Jag tycker inte om detta. Jag hatar det', så skapar du omedelbart en reaktion. Gå in i problemet. Se, känn och hör med förståelse, så kommer problem aldrig att uppstå. Var försiktig när du talar. Ord, förbannelser och svordomar tränger in i väggarna och betongen, blir kvar där och påverkar dig med sina dåliga vibrationer. Förstå vad det är du gör med dig själv, så kanske du förstår att ändra dig! När du förstår är det som en gåva till dig. Och det du söker kommer du att finna att du alltid haft."

Hos Abraham Kawai'i köpte vi en bok som heter "Hawaiian Magic" och är skriven av Clark Wilkerson. Det visade sig att även denna "vita kahuna" bodde i Honolulu.

Vi tog kontakt med Clark Wilkerson och hans fru Dei och besökte deras tillfälliga högkvarter för the

Cosmic Wisdom i utkanten av Honolulu.

När vi frågade Clark hur han blivit kahuna, skrattade han.

- Tja, sa han, jag kallar mig inte själv för kahuna. Jag vill inte stöta mig med andra. Men om man ser på saken, så är jag en av de få som fått personlig ledning av en av de få andliga äldre kahunas som då fanns kvar. Redan som ung var jag intresserad av hypnos och frimureri. Jag slukade allt inom området och kom in på teosofi m m. Hela tiden kände jag att något väsentligt fattades. Jag läste av en slump en artikel om kahunas på Hawaii, och det klack till i mig. Jag fick en klar vision av att något eller någon väntade på mig i Honolulu. Jag for dit. När planet landat, gick jag raka vägen till första bästa taxichaufför

som såg ut som en infödd hawaiian och sa: Ta mig till den bästa kahunan här på ön, och det snabbt! Chauffören skrattade och skakade misstroget på huvudet. En västerlänning! Aldrig, svarade han, kommer någon kahuna att ta emot dig! Men jag stod på mig och lät påskina att jag visste att jag var väntad. Efter tjat och ytterligare övertalning bar det iväg uppåt bergen. Vi skakade oss fram på slingriga vägar och hamnade till slut framför ett litet förfallet hus. Här inne bor Papa, sa chauffören, men han kommer att sparka dig i baken om du går in. Det får bli mitt problem, sa jag och knackade på. Efter en väntan som tycktes som en evighet hördes hasande steg innanför den bräckliga dörren. En liten gubbe tittade ut. Skäggstubben var flera dagar

gammal och gubben minst 60 år. Vad vill du? rosslade han. Du ska lära mig allt du vet, sag jag, och höll masken. Skitsnack, sa gubben och försökte stänga igen dörren. Men jag var redan halvvägs inne. Jo, du ska lära mig, jag kommer att bli din elev. Titta efter inom dig själv försökte jag. Han mumlade något på hawaiianska, drog sig inåt rummet och satte sig på en torftigt ihopnickrad säng. Han slöt ögonen, vaggade med kroppen och mumlade. Efter en stund öppnade han ögonen, stirrade på mig, mumlade igen, skakade på huvudet, slöt åter ögonen och höll på så tills han slutligen sa: jag förstår men förstår det ändå inte. Du kommer hit, en vit man, och säger att jag ska lära dig huna. Jag som inte ens har någon hawaiiansk elev! Men OK, det stämmer samtidigt som det inte riktigt passar sig. Ja, det är väl lika bra att sätta igång då.

- Så började min första hunalektion, fortsatte Clark. Under sex år kom jag att pendla mellan Kalifornien och Hawaii tills jag slutligen flyttade hit. Det visade sig också att Papa verkligen var den andlige kahunan på ön. Han lärde mig den gudomliga transformationen, d v s hur man förflyttar sig från en dimension till en annan. Jag fick lära mig de 100 healingmetoderna, och jag blev expert på avdemonisering. 1964 passerade Papa tröskeln mellan de två världarna, och jag var den ende åt vilken han riktigt delat med sig av sina kunskaper. Jag förstod vilket ansvar som vilade på mina axlar. Jag sålde hela min affärsverksamhet och grundade Cosmic Wisdom. För att bevara Pappas visdom skrev jag boken "Hawaiian Magic" och talade in ett flertal kassetter.

Allt detta finns nu att tillgå. Clark gav oss en katalog över bandinspelningar och kurser som han säljer. Där står att läsa att en andlig mästarkurs kostar 450 kronor i 12 kassetter. Vidare har han bl a kraftfulla magiska ritualer för 125 kronor. Hos Clark Wilkerson kan man bli "Doctor of Divinity" eller "Doctor of Metaphysics", och han påstår i ett av sina reklamblad att en timmes undervisning hos honom är lika med tre års studier i andra, vanliga mystikskolor.

Om hunavetenskapen kan tyckas vara väl snabbtillgänglig hos Clark Wilkerson, blir den desto mera vetenskaplig då man kommer i kontakt med Huna Research Associates och professor E Otha Wingo i Missouri, USA. Professor Wingo blev utnämnd av Max Freedom

Long att fortsätta de vetenskapliga studier som Long i femtio år ägnat huna. Huna Research Associates ger ut Huna Vistas Research Bulletin och ett nyhetsbrev fyra gånger om året till sina medlemmar. Huna Research har också bra sammanställningar av litteratur inom området och erbjuder själva en korrespondenskurs i Huna Psychology.

Professor Wingo betonar dock att det finns många charlataner inom det metafysiska området och att det gäller att sovra om man ska hitta fram till den ursprungliga källan.

Vi kan läsa att kahunas går på het lava, uppväcker döda, läker sår och sjukdomar med snabbhealing och andra märkliga ting, men det viktigaste i hunabudskapet har alltid varit följande enkla levnadsregel: *Skada ingen, vare sig med tanke, ord eller gärning.*

*

För dig som vill veta lite mer om huna finns ett par bra böcker av Max Freedom Long:

The Secret Science Behind the Miracles, DeVorss Publ USA, 402 s Inb.

The Secret Science at Work, DeVorss Publ USA, 335 s.

Adresser:

The Institute for Pacific Wisdom
1270 Queen Emma St suite 409
Honolulu, Hawaii, 96813

Cosmic Wisdom
Clark & Dei Wilkerson
5797 Kalaniana'ole Hwy
Honolulu, Hawaii 96821

Huna Research Associates
126 Camellia Drive
Cape Girardeau
Missouri 63701, USA

Artikelförfattaren vill gärna ha kontakt med personer som är intresserade av huna.

Per Sellmann
Drottninggatan 85, 2 tr
111 60 Stockholm

Den vite kahunan, Clark Wilkerson, med sin hustru.

Per Ragnar
En sökares dagbok

Per Ragnar
Kärlekar

Per Ragnar
Därför är jag vegetarian

Per Ragnar
En sökares dagbok
Personligt och inträngande om "vår fantastiska verklighet". Några rubriker ur boken: Ockultism - vad är det? Döden - en naturlig del av livet. Reinkarnationstanken. Den stängda kyrkan. Meditation och tankekraft. Parapsykologi. På gränsen mellan liv och död. "En smittsamt lättillgänglig bok. En bok för dem som vill ha stimulans och näring i sitt livsaskådande." Utan Gräns. Inb. ca 63:-.

Per Ragnar
Kärlekar
"Jag tycker mycket om Per Ragnars dikter. De är inte arrangerade, inte gjorda efter en viss modernistisk modell utan hämtade ur hans eget erfarenhetsdjup." Skånska Dagbladet. Hft ca 21:50

Per Ragnar
Därför är jag vegetarian
25 vegetarianer berättar för Per Ragnar varför de valt "den gröna linjen". Innehåller många recept på goda, lagade grönrätter. "Trevlig och lättfattlig. En bok som både vegetarianer och icke-vegetarianer kan få ut mycket av." Vår Kyrka. Inb. ca 39:-

Böckerna finns i bokhandeln eller direkt från
Zindermans förlag, Box 310, 401 25 Gbg 1 (tel. 031-13 78 32)
(Vi sänder omgående pr postförskott portofritt till ovanstående priser)

MÖTE MED TRE JUVELER

”Efter att ha varit ateist till min 30-årsdag har jag slängt mig ut i sökandet”, omtalar artikelförfattaren, som berättar för oss om sina upplevelser på en buddhistisk retreat.

Foto Ingemar Kroon

Någon mil söder om Tingsryd ligger Stenfors herrgård. Den nu något förfallna sjuttonhundratalsbyggnaden beboddes för länge sedan av ägaren till det järnverk som det nu endast finns några grundstenar kvar av i närheten. Efter revolutionen i Ryssland 1917 flydde en rysk prins till Sverige och bosatte sig i den gamla herrgården. Efter prinsens bortgång stod det stora huset tomt under flera år, ända tills Upasaka Aryavamsa en vårdag förra året övertog det.

Upasaka Aryavamsa är ett buddhistiskt namn, och det är skrivet på det urgamla indiska språket sanskrit. I vardagslag kallar sig Upasaka Aryavamsa för Giordano Renard. Han är svensk och bosatt i Växjö. Sitt buddhistiska namn erhöill han när han blev ordensmedlem i "The Western Buddhist Order"

Själv är jag inte buddhist, och för kort tid sedan visste jag inte mer om buddhismen än de flesta svenskar som läst lite om Buddha och några av hans texter. Min kunskap om buddhismen var alltså helt ytlig och enbart baserad på det skrivna ordet. Men min nyfikenhet hade väckts av det jag läst, och det var med stor tillfredsställelse som jag fick i min hand en stencilerad inbjudan från Upasaka Aryavamsa att besöka ett av "The Friends of the Western Buddhist Order" anordnat retreat på Stenfors herrgård.

Fredagen den 28 juli anlände jag med buss till Tingsryd och möttes av en leende Upasaka Aryavamsa. Vi var sammanlagt sju förväntansfulla blivande retreatdeltagare som klämde in oss i hans bil och fördes fram genom sommargrönskande Smålandsskogar till den ståtliga herrgården. Jag visste att deltagarna skulle komma från flera olika länder, och jag såg fram emot att så att säga få lära känna buddhismen inifrån under en tid.

Upplevelserna på Stenfors blev för mig helt revolutionerande, och så här efteråt har jag svårt att riktigt förstå hur jag på en så pass kort tid – 10 dagar – hann tillgodogöra mig och smälta denna för mig helt nya livsinställning. Men kanske berodde det på att jag kom med öppna öron, utan fördomar och beredd på vad som helst. Jag ville helt enkelt göra allt för att anpassa mig efter retreatets regler, för att på så sätt få ut så mycket som möjligt av min vistelse.

Under retreaten hade jag nöjet att träffa den vördnadsbjudande Maha Sthavira Sangharakshita, som föddes i England år 1925. Han har tillbringat tjugo år av sitt liv i östern, där han studerat och praktiserat buddhism. Efter att ha vandrat runt i Indien ett par år efter andra världskriget slog han sig ner i Kalimpong, en stad i Himalaya. Där startade han 1950 "the Young Men's Buddhist Association" och började

Giordano Renard/Upasaka Aryavamsa

ge ut en månatlig buddhistisk tidskrift. 1964 återvände han till England och levde i två år som föreståndare för ett buddhistsällskap i Hampstead. Efter ytterligare ett besök i Indien startade han och några av hans vänner "The Friends of the Western Buddhist Order" och "The Western Buddhist Order". Det fanns på den tiden – 1967 – endast fjorton ordensmedlemmar. Idag har antalet ökat till 102, och grupper av orden finns förutom i England även i Finland, Nya Zeeland, Västtyskland, Holland och Sverige.

Naturligtvis blev jag inte medlem i orden när jag besökte detta mitt första retreat, men jag blev automatisk "a Friend" (en Vän) inom organisationen. För det existerar inget medlemskap, ingen medlemsavgift och inga andra bindande föreskrifter för Vänner, än att man visar sitt intresse och deltar i någon verksamhet då och då. Självklart kan man om man så önskar knytas närmare till Orden. Men det kan bara ske sedan man deltagit i verksamheten några år, så att man verkligen är säker på att man vill satsa sina krafter på att stärka Orden.

Jag fick vara med om en liten ceremoni en kväll under retreaten, då en finsk flicka upptogs såsom "Kalyana Mitra" (andlig vän på sanskrit). Det innebar att två ordensmedlemmar åtog sig att bli flickans lärare. De kommer nu att hjälpa henne att förstå buddhismen djupare.

Det var en mycket vacker ceremoni, och även jag som i vanliga fall har mycket svårt att uppskatta religiösa ceremonier, kände mig högtidlig. Flickan gick fram till Maha Sthavira Sangharakshita, som satt i meditationsställning längst fram i rummet. Ur hans händer mottog hon en blomma, ett ljus och ett stycke rökelse. Blomman, det tända ljuset och den rykande rökelsen lade hon sedan framför en stor Buddhaskulptur. Blomman symboliserade det jordiska livet som snart är över. Idag är blomman frisk och prunkande, men endast efter en kort tid har den vissnat; på samma sätt som vår jordiska kropp. Vårt liv får inte gå ut på att endast omhulda våra jordiska ägodelar, utan vi måste koncentrera oss på att försöka uppnå högre, andliga, värden. Ljuset symboliserar den upplysning som varje människa kan uppnå redan under detta liv; en upplysning som kan komma om människan koncentrerar sitt liv på andliga ting, med andra ord går den buddhistiska andliga vägen, Dharma, som blomman symboliserar. Slutligen rökelsen symboliserar Sangha, den buddhistiska gemenskapen med alla andra människor som går den andliga vägen, Dharma, för att försöka få upplysning, Buddha.

Buddha (upplysningen) Dharma (vägen) och Sangha (gemenskapen) är buddhismens TRE JUVELER – buddhismens tre viktigaste beståndsdelar.

Genom att komma till Stenfors blev jag med andra ord inte bara "a Friend" utan jag fick även del av Sangha. Jag fick för några dagar dela mitt sökande efter kunskap om livet med andra sökare. Retreaten anordnas för att vi sökare skall få komma samman och i gemenskap utveckla oss själva andligt. Detta sker varje år i många europeiska länder, och retreaterna leds alla av ordensmedlemmar så att alla skall kunna få så mycket hjälp som möjligt i sitt andliga sökande.

Våra retreatdagar började med att vi väcktes av en pinglande klocka som en av ordensmedlemmarna svängde i korridoren utanför våra sovsalar redan klockan halv sju på morgonen. Sömniga och något virriga tog vi oss ner i köket och fick en kopp rykande te. Hade jag inte fått detta i mig, hade jag nog aldrig orkat sätta mig och meditera i två timmar så tidigt på morgonen.

Meditationen som började klockan sju var indelad i tre moment. Vi började med att i tre kvart praktiserat "the mindfulness of breathing" (iakttagande av vår andning). Den-

na meditation var ett utmärkt sätt att hjälpa oss att bli mer koncentrerade och mer närvarande i oss själva. Under största delen av våra vanliga liv flyter våra tankar omkring som ett stormigt hav utan att vi har någon större kontroll över dem, och inte sällan är vi inte medvetna om våra egna kroppar, utan låter kroppen handla självständigt som om den inte vore en del av oss själva. Naturligtvis kan man genom en långvarig meditationsperiod, efter åratals mediterande, uppnå högre och högre andlig utveckling. Men vägen dit går genom koncentration och närvaro, och en uppövning av dessa färdigheter är ett första steg på denna väg.

Det andra momentet bestod av att vi gick runt i en ring efter varandra och sakta halvsjöng i kör några buddhistiska mantras på sanskrit. Efter en stund kom vi in i en lugn rytmisk takt med hela vårt medvetande och vår kropp. Rörelserna och ljudet sammansmälte, och vi kände hur energi strömmade genom oss.

Meditationspasset avslutades med "the metta bhavana" som gick till så att vi under meditationen satt och koncentrerade oss på positiva tankar och känslor. Dessa rörde såväl oss själva, våra närmaste vänner, de människor vi möter i vårt dagliga liv men som vi inte kommer i närmare kontakt med, de människor som vi kanske inte kommer så väl överens med, ja, överhuvud taget alla levande varelser i hela universum. Denna meditationsteknik upplevde jag själv som helt fantastisk, och jag fylldes av en inre frid, en styrka, en energi och en allomfattande kärlek som nästan helt överväldigade mig.

Efter frukost började dagens fysiska arbete. Vi delades upp i fyra grupper som turades om att göra det praktiska arbete som måste utföras under dagen. En av grupperna lagade mat, en grupp diskade, en grupp städade och en grupp högg ved i skogen. Personligen trivdes jag bäst i matlagningsgruppen, eftersom jag är förtjust i mat och alltid dras till köksregionerna var jag än befinner mig. Men här fick jag lära mig att laga vegetarisk mat, någonting som jag alltför sällan äter. Det smakade riktigt bra, och mått blev jag varje dag. Det kändes skönt att jobba i grupp, och det var lätt att komma till tals med de andra, även om jag var tvungen att klara av kommunikationen på min knaggliga engelska. Många nya tankar föddes i mitt huvud under dessa improviserade samtal.

Och så var det dags för ytterligare en timmes meditation före grönsakslunchen klockan 13.00. Därefter kom dagens muntliga undervisning. En ordensmedlem gick igenom en liten bit av Buddhas lära med oss varje dag, och efteråt fick vi gott om tid att diskutera med varandra. Vi västerlänningar har ett helt annat sätt att studera än många österlänningar. Vi läser ofta en massa böcker i ett ämne. Lunta efter lunta plöjer vi igenom i hopp om att den stora kvantitet av information vi på så sätt får skall ge oss en kvalitativ kunskap. Men det finns ett annat sätt, och det försökte vi praktisera under dessa dagar. En indier som vill få upplysning av en guru kanske endast får en enda mening som undervisning av sin lärare. Denna mening sitter han sedan och mediterar över i många år, innan han kommer till full klarhet om dess full-

Stenfors herrgård

En grupp retreatdeltagare under en paus i trädgården. Artikelförfattaren sitter på en stol, tredje från höger.

la innebörd. Sedan går han åter till gurun och får åter en mening, och det hela börjar på nytt. Detta är en kvalitativ metod som går på djupet och tränger djupt in i medvetandet.

Genom att studera buddhistiska texter och diskutera dem blir det lättare att förstå "Dharma" – den buddhistiska vägen – och på så sätt blir det skrivna ordet satt i ett individuellt förhållande till varje individ. Jag hade själv läst en del om buddhismen tidigare, men att få uppleva de buddhistiska orden på nytt, och denna gång i ett meningsfullt sammanhang, förbättrade verkligen min förståelse. Buddhismen är ingen teoretisk livsåskådning, utan en i högsta grad praktisk.

Efter att ha suttit i smågrupper och diskuterat var det dags att verkligen lära känna de andra retreatdeltagarna. Det skedde i kommunikationsövningar i små grupper om två. Vi satt länge tysta och iakttog varandra från var sin stol som vi ställt mitt för varandra. Det gällde att inte stirra på varandra, inte försöka påverka varandra, utan bara bli medveten om den människa som satt framför en. Och våga vara iakttagen av någon annan utan att rygga tillbaka och gömma sig inom sig själv. Den buddhistiska livssynen är positiv och utåtriktad. Inte alls så egokoncentrerad och inåtvänd som många av oss västerlänningar inbiliar oss. En djup människokärlek

genomsyrar det buddhistiska livsmönstret, och det inrymmer kärlek till alla levande varelser.

Så här efteråt kan jag inte riktigt förstå att vi hann göra så mycket på dagarna. Men innan eftermiddagsmeditationen, som också varade en timme, var det dags för Hatha Yoga. Personligen har jag aldrig idrottat. Ja, jag har knappt rört på mig sedan småskolan. (Från mellanstadiet vägrade jag att gå på gymnastiktimmarna.) Detta mitt stillasittande har medfört en låt oss säga välbyggd kroppshydda och en kondition som gör varje trappsteg till ett äventyr för mitt ansträngda hjärta. Det var alltså med förskräckelse jag såg på programmet att det skulle bli yoga varje dag. Men det var riktigt roligt att försöka göra övningarna. Och några av dem lyckade jag till och med utföra till min stora förvåning. Yogastunderna kom jag mer och mer att se fram emot under veckans gång. Yogan hjälpte mig att bli medveten om min kropp (för det mesta vill jag ju bara glömma den) och nog tror jag den hjälpte till att frambringa i alla fall någon liten muskel. Yogan är en viktig del i Ordens verksamhet.

Då middagen var avdukad, var det dags för dygnets sista meditation, och sedan avslutades dagens verksamhet med en "Puja" (ung. Visa vördnad).

Vi satt alla i meditationsställning

framför Buddhaskulpturen under det att en ordensmedlem läste före på engelska och vi upprepade texten i kör. Då och då läste vi högt vissa partier på sanskrit.

Här följer ett avsnitt av den text vi läste (min översättning från engelskan):

"VÖRDNAD

Vi vördar Buddha, den perfekt upplyste, han som visar oss vägen. Vi vördar Dharma, Buddhas undervisning, den som leder från mörker till ljus.

Vi vördar Sangha, gemenskapen mellan dem som följer Buddhas undervisning, gemenskapen som inspirerar och leder oss.

DE TRE JUVELERNAS VÖRDNAD

Vi vördar Buddha, och vi försöker följa honom.

Buddha var en människa, och även vi är människor.

Det Buddha uppnådde, det kan även vi uppnå.

Det Buddha förvärvade, det kan även vi förvärva.

Vi vördar Dharma och försöker följa undervisningen.

Med såväl kroppen, talet som sinnet, ända tills vi nått vårt mål.

Vi försöker lära, praktisera och realisera.

Sanningen i alla dessa aspekter, undervisningen på alla dess nivåer.

Vi vördar Sangha, och försöker följa gemenskapens väg.

Gemenskapen med alla dem som följer undervisningens väg.

Och en efter en anförtror vi oss till undervisningen.

Och i allt större cirklar växer Sangha.

VÖRDNAD INFÖR BUDDHA

I vördnad till Buddha överlämnar vi dessa blommor –

Blommor som idag är friska och doftar sött.

Blommor som i morgon är vissna och torra.

Vår fysiska kropp, liksom blommorna, kommer en dag att gå under.

I vördnad till Buddha överlämnar vi dessa ljus.

Till honom som är Ljuset överlämnar vi jordiskt ljus.

Från hans starka Ljus överför vi lite ljus till vårt inre.

Vårt eget inre ljus lyser från våra hjärtan."

Det som slog mig, när jag deltog i min första "Puja", var hur annorlunda denna "andakt" var i förhållande till andra religioners andakter som jag varit med om eller läst om. Att en buddhistisk "Puja" ej skulle innehålla böner till någon Gud, det hade jag klart för mig, eftersom buddhismen inte har någon personlig gudom. Men att "Puja" inte var någon slags bön till något utomsinnligt, det var en nyhet för mig. Kanske hade jag föreställt mig att Buddhabiliden skulle dyrkas och tillbedjas som en "gudom", men så var ju inte fallet. Buddhismen är ju ingen tro i vår västerländska mening. Utan buddhismen talar om en förtröstan och en tillit till den väg som Buddha gett varje människa, en förtröstan till att varje människa kan bli, och kommer att bli, Buddha, dvs Upplyst, att varje människan kan följa Dharma, dvs undervisningen, vägen och att varje människa kan få uppleva Sangha, gemenskapen.

Inom buddhismen är varje enskild individ i centrum. Varje individs stegvisa andliga utveckling är det centrala. För vi är alla potentiella "buddhor". I mitt tycke en mycket människonära, kärleksfull och vacker inställning till livet.

Som de flesta vet är buddhismen idag i världen delad i ett flertal olika grupperingar. Vi har den japanska Zen-buddhismen, den tibetanska buddhismen, den södra och norra skolan. "The Friends of the Western Buddhist Order" känner sig samhörig med alla dessa grupperingar och har inte tagit ställning till någon speciell skola, utan ser som sin huvuduppgift att praktisera en buddhism som passar oss i väst. Att buddhismen uppstod i öst och att de flesta buddhister finns i öst är ju inget skäl till att vi västerlänningar ej skulle kunna följa Buddhas undervisning och anpassa den till våra sociala förutsättningar.

De som är intresserade av Ordens verksamhet i Sverige kan kontakta: Upasaka Aryavamsa, Elleholmsvägen 11, 352 43 Växjö. Tel: 0470/190 91. Själv kommer jag att förbli en Vän, och jag förblir det med glädje efter att ha upplevt dessa soliga och kärleksfulla buddhistiska dagar.

Anm. Robert Carleson-Jansson, 30, har varit teatersekreterare på Pistolteatern i Stockholm, producent vid Svenska Riksteaterns Växjöensemble och kursledare vid Dramatiska Institutets teateravdelning. Han läser nu på heltid litteraturvetenskap och idéhistoria vid Stockholms Universitet.

PSI

i Forskning och framsteg

Att parapsykologin fortfarande har svårt att bli riktigt accepterad i vetenskapliga och kulturella sammanhang märker man allt som oftast. Offentliga uttalanden om denna vetenskap av eljest kunniga och omdömesgilla personer kan vara präglade av okunnighet och fördomar (bra exempel: David Ingvar!).

När nu tidskriften *Forskning och Framsteg*, som ägs av Forskningsrådets nämnd för forskningsinformation (intressenter är bl a Försvarets forskningsantalt, Ingenjörsvetenskapsakademien och Naturvetenskapliga forskningsrådet) ägnar stor och positiv uppmärksamhet åt parapsykologin i nr 5, 1978, får det ses som ett inte betydelselöst erkännande från en del av det svenska vetenskapliga etablissemangets sida. Man har låtit Martin Johnson, som är professor i parapsykologi i Utrecht, Holland, berätta om sin vetenskap i tre stora artiklar: "Övernaturlighet" som vetenskap, *Parapsykologi en vetenskap på försök* och *Kan man lita på parapsykologer?* I den sistnämnda artikeln skriver professor Johnson bl a att "den kände amerikanske experten på metodik inom beteendevetenskaperna, dr Th X Barber, anser att de bäst upplagda parapsykologiska experimenten kan tjäna som föredöme för alla andra forskningsdiscipliner". Parapsykologin har dock ännu en bräcklig ryggrad, menar författaren och pekar på fyra svaga "kotor": bristande förekomst av upprepbara experiment, bristfällig definiering av området, dito för fenomenen, samt en fragmentarisk förståelse av dessa.

Forskning och Framsteg presenterar även Sällskapet för Parapsykologisk Forskning och Föreningen för Psykobiophysik. Ordföranden i SPF, Rolf Ejvegård, framhåller att det är ett slutet sällskap med inställningen att hålla en klar frontlinje mot det ockulta. I Föreningen

för Psykobiophysik har man ett vidare arbetsfält med öppen föreningsverksamhet – bl a studiegrupper och laboratorieexperiment. "Ockultism är ju det dolda och vi vill upplysa", säger ordföranden Tony Eckardt bl a.

Men tyvärr innehåller *Forskning och Framsteg* också en artikel med rubriken *I kvasivetenskapens värld kan allt hända*, skriven av en person som heter Mats Dannewitz Linder, fil kand. Som "kvasi" betecknar han bl a Velikovsky, Däniken, Hubbard, Reich och kirlianfotografen. För de ämnena har Sökarens red ett måttligt intresse och är inte tillräckligt initierad för att kunna bedöma sanningshalten i det som författaren uttalar. Men det är synd att Linder släppts fram att skriva alldeles okunnigt om UFO på 44 rader. Han talar om *Adamski* som en representant för "ufologerna"! Professor Hynek, astronomen och UFO-forskaren, vet han intet om. Det är ungefär lika ovist som att tala om låt oss säga Sigge Stark som representant för svensk skönlitteratur – i stället för exempelvis Ivar Lo-Johansson. Varför skall en sådan lapsus behöva förekomma i en som vederhäftig uppfattad tidskrift? Och varför publicerar man en "kritisk" insändare från en gymnasist, med synpunkter som möjligen skulle få passera i en opretentiös skoltidning?

Det är som det brukar vara: När det gäller positiva uttalanden och artiklar om utanförnormala händelser, då är "vederhäftiga" media ytterligt fordrande, men så snart det blir fråga om att en avvisande attityd intas, då är kraven på kvaliteten genast oerhört reducerade.

Nå, ändå är det ju mycket positivt att *Forskning och Framsteg* har velat behandla parapsykologin på ett välvilligt och kunnigt sätt. Parapsykologi är nämligen både intressant och filosofiskt-vetenskaplig-mänskligt viktigt.

Föreställer denna skäggyddade lamastatyett i Hemis Gompa Jesus? Det antar Aziz Kashmiri. Figuren föreställer Lama Yashosh, ett namn som lätt för tanken till Lama Jesus. Omedelbart till vänster om statyetten finns en ikonliknande teckning, som visar en skäggig lama Yashosh med gloria kring sitt huvud. (Foto Bertil Falk.)

Bertil Falk

Lama Jesus i Hemis Gompa

Föreställningen att Jesus vistats i Indien och Tibet kan sägas sönderfalla i två delar. Den ena biten handlar om Ahmadiyya-muslimernas tanke att Jesus efter korsfästelsen flydde till Kashmir, där han levde till hög ålder. Den profet Yuz Asaf, vars mausoleum man kan se i Srinagar, anses av dessa muslimer ha varit Jesus.

Den andra biten, som tidsmässigt ligger före den ovan nämnda hypotesen, är knuten till det "evangelium", som krigskorrespondenten Nicholas Notovitch påstod sig ha

funnit i lamaklostret Hemis i Ladakh. Enligt den berättelsen skulle Jesus ha tillbringat en tid före sitt offentliga framträdande enligt Nya Testamentet i bl a Indien, Afganistan och Tibet.

I Sökaren nr 3, 1978 redogjorde jag för båda dessa bitar och beklagade att jag tyvärr inte haft möjlighet att ta mig fram till Ladakh, eftersom Zoji La-passet var ordentligt insnöat vid mitt besök i Kashmir vid månadsskiftet november – december 1977. Men jag gjorde ett nytt försök i augusti 1978, och det

lyckades efter mycket om och men betydligt bättre.

Det som främst intresserade mig denna gång var ett par påståenden som framförs av Aziz Kashmiri i hans bok "Christ in Kashmir". Där skriver han på ett ställe: "När författaren besökte buddhistklostret Hemis i Leh (Ladakh-Kashmir) i augusti 1969, fick han till sin förvåning se ett fotografi (en teckning) av en lama, som i motsats till andra lamor hade skägg. Författaren frågade den lama som fungerade om guide, Narang Tushi, vem den före-

ställde. Laman svarade: Det är Yashosh, den lama som framträdde för tvåtusen år sedan."

Kashmiri tar upp detta i samband med att han diskuterat en kung vid namn Ashosh och påpekar att namnet påminner om Isa, det muslimska namnet på Jesus. Nu vidareutvecklar han detta och konstaterar att Yashosh påminner om Ashosh.

På ett annat ställe skriver han vidare så här: "I klostret Hemis i Ladakh finns det också en staty av en lama Ishosh som hade skägg i motsats till andra buddhistiska lamor och om vilken det sägs att han framträdde för 2 000 år sedan."

I det kloster, där Notovitch 1887 påstod sig ha funnit texter om Jesu liv i Indien, Nepal och Tibet, skulle det alltså finnas dels en bild och dels en statyett av en lama Yashosh. Och Yashosh påminner ju faktiskt ännu mer om Jesus än om Issa.

Även den här gången var det på håret att jag kom fram till Hemis. Först hindrades jag och mina två följeslagare (min dotter Katarina och vår indiske vän, yogin och byekonomen Shri Prem Chand Jain, som var vår tolk) av ett ras i Zoji La-passet, men efter fyra dagars väntan öppnades vägen och vi kunde fortsätta.

Den 434 kilometer långa vägen från Srinagar till Leh i Ladakh är en av de tuffaste landsvägarna i världen. Under vägbyggandet störtade ett hundratal fordon ned i Zoji La-passets djup. Det är alltså en väg som kostat blod, svett och tårar att bygga. Och det är inte längre sedan än femton år som den indiska regeringen av strategiska skäl vidgade den gamla karavanstigen. Zoji La-passet har kurvor som inte bara är tvära. De är dessutom de brantaste tvära kurvorna i världen. Här gick redan för 2 200 år sedan en gren av den så kallade sidenvägen, som förband antikens romarrike direkt med Kina under perioden 114 f Kr – 127 e Kr, en tidrymd om 240 år, som innefattar hela Jesu livstid.

Denna vägsträcka var förr en jaktstig. Det tog mellan två och tre veckor att färdas från Srinagar till Leh i karavanernas promenadtakt. När den svenske forskningsresanden Sven Hedin, som två gånger besökte Leh, kring sekelskiftet passerade förbi här tog sträckan lika lång tid som för tvåtusen år sedan. Numera tar bussen, som kryper fram mycket långsamt i de besvärliga passen som slingrar sig mellan Himalaya-topparna i en svindlande berg och dalbana, två dagar med en övernattnings i det muslimska

Kargil, där man får vara med om den egendomliga och nedslående upplevelsen att den höga, friska bergsluften när vinden ligger på förpestat av det oljedrivna kraftverket, som spyr ut rent hemiska luftföroreningar.

När vi nådde Leh, där enligt en legend, som återberättas av den ryske konstnären och fredsarbetaren Nicholas Roerich i hans bok "Altai-Himalaya" (1931), Jesus ska ha predikat under ett träd vid en damm, fick vi beskedet att Indus svämmat över sina bräddar och slitit med sig den bro som leder till Hemis. Det var ett streck i räkningen och det kändes förargligt att vid vårt besök i de båda lamaklostren Shey och Tikshe bara vara någon mil från Hemis utan att kunna komma dit. Men jeepföraren vi hyrde lovade att i alla fall göra ett försök att nå Hemis Gompa. Försöket skedde vår sista dag i Leh. Den fyrtio kilometer långa färden, som gick över en äldre bro, var den skumpigaste och dammigaste resa jag upplevt. Men väl värd alla blåmärken. Vi kom till Hemis Gompa som ligger över 3 500 meters höjd över havet.

Den engelskspråkige huvudlaman var bortrest. Men tack vare Prem Chand Jain, som följde med mig, fick jag tillfälle att se en rad andaktsrum och biblioteksrum, som man annars inte brukar visa för besökare. I dessa rum fanns tibetanska böcker, som är skrivna eller tryckta med blocktryck. Böckerna har lösbladssystem och består av avlånga blad av barkpapper, som förvaras på så sätt att de lindas in i sidenbrokad och hålls sammanpressade av spjälor eller lattar.

På min enträgna förfrågan om det fanns en bild av en skäggig lama, fördes vi till ett rum, där en lama mediterade. Lama Rigin Zava, 21 år, som tillsammans med lama Ganma Samtan, 19 år, visade oss runt, talade om för oss vem lamastatyetten föreställde, och namnet hade inte den ringaste likhet med vare sig Yashosh eller Jesus. Eftersom jag två dagar dessförinnan i Shey Gompa sett en annan statyett föreställande en lama med skägg, som inte heller hade ett namn som påminde om Yashosh, verkade det onekligen som om skäggiga lamor existerat i en större omfattning än vad Aziz Kashmiri föreställt sig. (De flesta buddhabilder och lamastatyetter är dock skägglösa.)

Nu förklarade emellertid lama Rigin Zava att det fanns ännu en skäggyddad lamabild i klostret. Den föreställde – hör bara! – Lama

Yashosh. Uttalet av namnet låg förvisso mycket nära Jesus. Vi följde efter laman, som tog oss till ett stort andaktsrum, vilket vi redan tidigare besökt. Därinne satt äldre munkar i dunklet och mässade ur tibetanska böcker tillsammans med små lamor. (De yngsta pojkarna i familjerna – aldrig den äldste – blir traditionellt munkar. De kallas ofta lamor redan från födelsen.) I bakgrunden stod en hög Buddhahild och vid sidan om den smärre statyetter. Den enda belysningen var smörfettslampor och vaxljus som kastade ett blekt sken, som inte förmådde att genomtränga mörkret i det stora rummet.

Och där fanns faktiskt en lamabild föreställande en skäggig lama. Vår guide gick fram och visade på den och sa: "Lama Yashosh."

Det fanns alltså en statyett av en lama Yashosh, som skulle ha levt för tvåtusen år sedan här i Hemis. Men föreställer den Jesus?

Vad jag inte såg i dunklet när jag tog mina bilder av Lama Yashosh med blixtljus var den teckning av samme lama Yashosh, som Aziz Kashmiri talat om. Det var först när jag kom hem till Västra Alstad och såg de framkallade bilderna, som jag till vänster om statyetten på ett fotografi upptäckte en bild lutad mot ett osynligt stöd.

Bilden var annorlunda än alla de bilder och stoder av lamor och buddhor som jag dittills sett i en rad olika lamakloster. Den påminde snarast om en rysk ikon och visade en skäggyddad man med en gloria kring huvudet. Glorior är som bekant något som konstnärer i den kristna världen populärt brukar förse Jesus, Maria och helgonen med. Det visade sig att Aziz Kashmiri även på denna punkt hade rätt. Det fanns verkligen en framställning till av en skäggyddad lama, till råga på allt en bild som såg mer ut som en ikon eller en målning av Albertos Pictor i någon uppländsk gråstenskyrka än som en tibetansk lama i lotusställningen.

Till frågan om det verkligen kan finnas ett eller flera manus i detta kloster som handlar om Jesus vill jag anföra följande uppgift. När jag före min resa till Ladakh träffade ledaren för Ahmadiyya-rörelsen, kalif Masih III, Hazrat Mirza Ahmad, då han besökte sina trosfränder i Malmö den 3 augusti 1978, avslöjade han att det i Hemis funnits tio rum med böcker som aldrig katalogiserats. En i Indien bosatt muslimsk akademiker, som för övrigt

Forts. på sidan 31

JESUS KRISTUS I KASHMIR

År 1899 gjorde Hazrat Gulam Ahmad från Quadian det fantastiska påståendet i sin bok "Jesus Christ in Paradise on Earth" (Jesus Kristus i paradiset på jorden) att Kristus inte hade dött på korset utan hade tagits ned levande och sedan såren läkts färdats genom Afganistan, Punjab, Nepal, Tibet och andra områden samt nått fram till Kashmir, där han levde till 120 års ålder och sedan begravdes i Khanyar, Mohalla Anzimar, Srinagar. Men Hazarat Gulam Ahmad lyckades inte ge direkta och övertygande bevis för sitt påstående.

Många andra icke-kristna författare och vetenskapsmän som Kh. Nazir Ahmad har också försökt bevisa att Kristus besökte Kashmir och tillbringade återstående delen av sitt liv där. Ingen har hittills presterat ett direkt bevis för att så skulle ha skett, men alla understryker trovärdigheten i detta påstående med utgångspunkt från vissa antaganden. För ett tag sedan försökte Shri J N Sadhu, en annan icke-kristen, att kopiera sina föregångare genom att stödja föreställningen att Kristus kom hit till Kashmir och begravdes här, i sin artikel om "Jesus Kristus" i The Illustrated Weekly of India. 1953 eller 1954 utkom ett specialnummer om Profeten Jesus av tidskriften "Roshni", en veckotidning på urduspråket, som redigeras av Aziz Kashmiri och ges ut i Srinagar, där han upprepar samma berättelse att Jesus besökt Kashmir och ligger begravd i Khanyar.

Dessa icke-kristna säger att Jesus inte dog på korset. Eftersom jag tror på min egen religion finner jag det anmärkningsvärt när författare tar sig så stora friheter med en annan religion och då speciellt med grundaren av denna religion, inte minst då samma författare själva inte är beredda utan ovilliga att låta någon ta sig friheter med deras egen religion. Att Jesus togs ned av sina vänner och uppmanades att

flacka omkring för att rädda sitt liv är uppenbarligen inte bara absurt utan strider direkt mot berättelsen om Jesu uppståndelse. I det avseendet är teorin helt otrolig.

Om vi emellertid utgår från att Jesus Kristus kom till Kashmir, och tillbringade resten av sitt liv här, uppstår frågan vad som är orsaken till att han inte har fått några anhängare eller efterföljare i Kashmir, och inte omvände folket på denna plats eller i Afganistan, Punjab, Nepal, etc till sin tro. Han borde ha lämnat spår efter sig hos befolkningen i dessa länder genom vilka han antas ha passerat. Alla tillgängliga gamla vittnesbörd är helt igenom tysta på denna punkt. Det finns inte några kyrkor här som grundades på hans tid, inte heller finns det några lokala skriftliga vittnesbörd som stöder detta påstående. Tvärtom, på den tiden stod buddhismen i Kashmir i full blom under kejsar Kanishkas styre, och det fanns storartade buddhister i Kashmir som spred läran till Ladakh, Tibet och andra platser. Kashmir har ända från början och framför allt för 2000 år sedan varit ett lärdomssäte, som producerat ett stort antal filosofer, historiker och forskare på skilda områden, men ingenstans nämns med ett ord att Jesus Kristus kommit hit. Även västvärldens fornlitteratur är tyst i denna fråga. Inte ens judarna har framlagt en så absurd teori, vilket de kunde ha gjort med tanke på att Jesus var jude av födsel men förkastade judendomen och i stället blev profet för en ny religion.

Kristendomen introducerades först i Indien av den helige Thomas, som steg i land i Karela år 52 e Kr. Varken i de skriftliga vittnesbörden om honom eller i senare skrifter nämns något om Kristi besök i Kashmir. Det är rent önsketänkande hos vissa människor, när de associerar Murree – en bergspostering nära Rawalpind, Pakistan – med beteckningen Holy Marg, Jesu

Prem Nath Magazine är bosatt i Karan Nagar, Srinagar, Kashmir. Hans artikel belyser mycket väl den attityd som intellektuella hinduer i Kashmir intar till tanken att Jesus skulle ha vistats i Kashmir och att profeten Yuz Asafs grav skulle vara Jesu grav. Artikeln innehåller indicier för att Yuz Asaf kan ha levt för 600 år sedan och förkastar alternativet enligt andra källor som menar att han måste ha levt för 2 000 år sedan. Som Shri Magazine själv påpekar rör det sig ytterst om ett tidsbestämningsproblem – och där går som han konstaterar åsikterna isär bland olika forskare i Indien.

B. F.

Kristi Heliga Moder, och på det sättet försöker bevisa att Herren Jesus Kristus levde i Kashmir med sin moder Jungfru Maria, och att platsen därför kan antas ha fått detta namn. Tanken framstår som ytterst fantastisk eftersom alla historiska dokument och annan relevant litteratur inte har något att säga i ämnet, vilket framstår ännu tydligare med tanke på att det sägs att Jesus kom till Kashmir över gränsen till Dardistan.

Jag minns när fru Amlabi Ketker skrev ett brev till mig från Poona 1954 och bad mig att undersöka om det var sant att Jesus Kristus kommit till Kashmir. Vid den tidpunkten hade jag möjlighet att studera ämnet och göra förfrågningar samt konsultera olika publicerade och opublicerade dokument i biblioteken samt träffa en del forskare och besöka den så kallade graven i Khanyar. Denna grav är inte en grav av den typ som vanligtvis uppförs för personer som blir begravda, utan en sorts grotta som tillkommit genom utgrävning av jord i vilken hinduiska "Sanyasis" har jordats, då deras kroppar inte förtärts på

ett träeldat bål. Jag är helt övertygad om att berättelsen om att Kristus kommit till Kashmir är en uppdikad historia.

Det finns en opublicerad historia om Kashmir som kallas "Baharistan Shari", författad av en anonym författare från Kashmir för omkring 600 år sedan på persiska. Med stöd av denna skrift kan man klart påvisa att den grav i Khanyar som förknippas med Jesus Kristus tillhör Yuz Asaf, som för cirka 600 år sedan proklamerade sig själv som en man av nära nog samma kvalitet som Kristus. Följande avsnitt från denna skrift återges här i översättning från persiska till engelska (och vidare till svenska. Övers anm). Avsnittet återfinns på sidan 169 i manuskriptet. Boken finns i säkert förvar i Jammu & Kashmirs delstatliga forskningsbibliotek:

"...Raja Gopanand (Gopudat) blev härskare. Han byggde på sin tid många tempel. Dömen på toppen till Sul-aiman-berget (Shankaracharya) var lagd i ruiner. Rajan uppdrog åt en av sina ministrar, som hette Sulaiman och kommit från Persien, att utföra restaurering och renovering av dömen. Hinduerna motsatte sig detta med motiveringen att han var en Malecha (en icke-hindu). Yuz Asaf, som hade kommit till Kashmirdalen, hävdade då att han var profeten, och förblev upptagen av meditation och nådde det högsta stadiet av andlighet och ägnade sig åt att tjäna folket i Kashmir. De flesta i Kashmir var hans anhängare. Gopanand hänsköt protesten från hinduerna till honom (Yuz Asaf), på vars befallning Sulaiman senare kallades Sandeman av hinduerna och som utförde konstruktionen av dömen. Det var år 54 (antagligen... Hijri). Han skrev på dömens trappor att Yuz Asaf påstod sig vara profeten..."

Det är denne Yuz Asaf som senare dog i Kashmir och blev begravd i Mohalla Anzimar (Khanyar). Konstruktionen och arkitekturen på denna gravplats talar inte för att den är 2 000 år gammal. Inskriptionen på graven visar mycket tydligt att den tillhör Yuz Asaf:

"Grav över Yuz Asaf, som Friden tillkomme." (Översatt från den persiska inskriptionen.)

Inskriptionen på trappan till Shankraya-templet, som ristades in av Sandeman vid ungefär samma tidpunkt, stöder också detta faktum och bevisar att Yuz Asaf själv påstod att han var en profet för omkring 600 år sedan.

Som ett resultat av ovan beskrivna undersökningar som jag utfört

Artikelförfattaren Prem Nath Magazine t v tillsammans med den 92-årige sanskritlärde J L K Jalali. Shri Jalali, som nämns i Shri Magazines artikel, har bland annat gett ut en bok i vilken han hävdar att Tiden är Gud. (Foto Bertil Falk.)

finns det inga faktiska bevis för att Kristus besökt Indien eller Kashmir. Det hela är rena mytologin. Varför Kristus identifieras med Hazarat Yuz Asaf, vars grav faktiskt finns i Khanyar, är obegripligt. Det förelåg inget behov för Kristus att ändra sitt namn till Yuz Asaf. Yuz Asaf levde för endast 600 år sedan i Kashmir medan Kristus blomstrade för cirka 2 000 år sedan. Det kan absolut inte finnas någon förbindelse mellan dessa två åtskilda perioder.

Det förefaller som om denna sammanblandning har sin grund i referensen till Kung "Samdimati A-ryaraja" som Kalhana gjorde i sin bok Rajtarangini. Kalhana talar om honom som en man som levt ett liv i fattigdom och efter att ha genomlidit en lång tids fängelsevistelse "dog på en stör". (Obs! Engelskans "death at the stake" betyder ordagrant "död på en stör" eller "påle", men dess idiomatiska betydelse är icke sällan "död på bålet". I det här fallet förefaller det uppenbart att det inte är fråga om en död på bålet utan om en död på en påle, som alltså kan förväxlas med eller avse ett kors. Övers anm). Han

återvände sedan till livet och efter att ha fallit till föga för folkets böner styrde han över Kashmir i 47 år. Han abdikerade slutligen och blev en "Sanyasi". Kalhana berättar inte vad som därefter hände med honom. Aryaraja har ibland inordnats efter Asoka och före Kansikha. Denna indikation leder till slutsatsen att han kan ha varit samtida med Jesus Kristus.

Vidare har Stokes vid den katolska kyrkan i Srinagar i ett brev brännmärkt föreställningen att Kristus skulle ha kommit till Kashmir och myten om att Jesus blev räddad från korset som rationalistisk propaganda. Nästan identiska synpunkter uttrycks av chefen för Archeology Govt of India i ett av dennes brev. Båda dessa brev återfinns i forskaren Shri J L K Jalalis privata korrespondens, som han har låtit deponera i Jammu & Kashmirs Statsarkiv.

I ljuset av ovan blottlagda vittnesbörd ter sig påståendet att Jesus vistats i Kashmir helt absurt och utan stöd i fakta. Yuz Asaf ska inte förväxlas med Kristus, som levde för 2 000 år sedan.

(Övers Bertil Falk)

STEPHEN GASKIN FRÅN THE FARM I TENNESSEE VIGER SVENSKT PAR I ABF-HUSET

Text och foto Per Sellmann

Stephen viger Mieke och Stephan den 4 oktober i Stockholm.

– Älskar ni varandra? Är ni redo att ingå äktenskap och har ni noga tänkt över ert beslut? Gott, låt oss tillsammans tänka positivt på er framtid! Håll varandras händer och se varandra djupt in i ögonen! Säg efter mig: Jag, Stephan, tager denna kvinna Mieke till min hustru. Må hälsa och sjukdom, gott och ont, rikedom och fattigdom svetsa oss samman tills döden skiljer oss åt...

Så vigdes Mieke, 24, och Stephan, 20. De lyckönskades av ett femtiotal bröllopsvittnen i Z-salen, ABF-huset i Stockholm. Sedan väntade bara ett formellt besök på Rådhuset för att få gällande vigselbevis. Bröllopsresan gick till Belgien och Sökaren önskade lycka till vid avresan.

– Men, Stephen Gaskin, hur kan du viga folk så här rakt upp och ned? Efter vad jag hört så är du ju inte präst.

Stephen skrattar, lägger huvudet på sned och kliar sitt getskägg.

– You see, börjar han, i Tennessee räcker det med att folket utser sin präst och ledare. På vårt kollektiv har det blivit naturligt och helt lagligt för mig att viga människor. Jag har vikt närmare 400 par och hittills bara haft 20 skilsmässor. Innan paren blir vigda samtalar jag med dem och skaffar mig en personlig uppfattning om hur dom kommer att klara ett stundande liv tillsammans. Till vissa par säger jag att tiden är ännu inte riktigt mogen. Vänta ett par månader eller så! I andra fall ser jag genast att det är en lyckad kombination.

– Vi är så glada att kunna viga ett svenskt par, tillägger Ida May-Gaskin. Det är t o m det första i Europa. Tidigare har Stephen vikt par i Vancouver och Guatemala.

Ida May-Gaskin är Farmens barnmorska och författarinna till boken "Spiritual Midwifery (andlig

förlossningskonst). Hon har startat en smått revolutionerande våg av intresse för att föda barn i hemmen. Själv har hon varit med om att förlösa över 800 barn på Farmen.

Ja, vad är nu Farmen? Ni som kommer ihåg Lennart Mogrens reportage i Sökaren nr 4, 1975, erinrar er kanske att the Farm är ett stort projekt som skapats av Stephen Gaskin och ett gäng "hippies" från San Francisco-området. 270 personer drog iväg ut i renoverade skolbussar för att söka ett ställe där de skulle kunna slå sig ned och börja från början på sina egna villkor. I maj 1971 anlände de till Tennessee. Genom att bottenskrapa sina tillgångar köpte de 400 hektar land och några hus. Nu, sju år senare, har antalet invånare i the Farm vuxit till 1 200 och jordarealen har ökat till 700 hektar.

– Vi är mer än ett kollektiv, säger Stephen. Vi delar en gemensam andlig idé. Vi har många enkla överenskommelser inom kollektivet. Vi är alla vegetarianer. Vi är emot våld och strävar alla efter att tala sanning. Vi har också kommit överens om att leva som ett kollektiv och dela på allt. Alla som kommer hit för att bo får avlägga ett löfte i enlighet med Apostlagärningarna 2:44–45: "Men alla de som trodde höllo sig tillsammans och hade allting gemensamt; de sålde sina jordagods och vad de eljest ägde och delade med sig därav åt alla, eftersom var och en behövde." De som kommer hit har oftast något med sig till kollektivet. Musikinstrument och hantverksredskap betraktas dock som personliga ägodelar. Hela farmen tillhör kollektivet, och inom kollektivet brukar vi inte pengar som betalningsmedel för varor och tjänster. Vi är inte heller enbart någon ny slags religion. Vi är ett levande andligt kollektiv, och nya sanningar framspringer dagligen i vårt arbete här.

– Vi odlar och tillverkar själva det mesta av det vi äter. I vårt sojabönsmejeri gör vi sojamjolk, sojaglass, sojayoghurt, tofu, tempeh och många andra sojaprodukter. Vi vill bevisa att det går mycket bra att leva utan att föda upp djur. Vi får ur vegetabilier ut åtta gånger mer protein än vad djur skulle ge på vår areal. Vi försöker öka intresset för hur värdefull och rik sojabönan är och hur den verkligen kan hjälpa till att lösa hungersnöden i världen.

Stephen och Ida Gaskin kom inte till Stockholm ensamma. Med sig hade de 15 andra medlemmar av kollektivet! Och de reser nu runt i Europa på turné med sin buss:

Stephen, som håller föreläsning gratis, och The Tennessee Farm Band, som ger gratis konserter.

Stephen diskuterar också gärna kärnkraftsproblematiken. The Farm har en heltidsanställd advokat som bara jobbar med att samla rapporter och skriva om kärnkraften. The Farm har föregått med gott exempel och kan visa att alternativa energikällor kan bli både billigare och säkrare.

Det var med friskt mod som Stephen och The Tennessee Farm Band drog på för fulla volymer i en fullsatt Z-sal i ABF-huset i Stockholm. Den häftiga rock-and-roll-musiken inspirerade hänfödda åhörare att dansa med.

Men den största behållningen gav ändå Stephens tal. Jag vill här citera från ett tal som han hållit under en söndagsmorgongudstjänst på Farmen:

"Jag vet verkligen att vi är ett. Och jag vet att om vi försöker göra något gott, så kommer vi att få en massa hjälp. Vi är i den fina positionen att vi kan hjälpa en massa medmänniskor, och det ger mig så mycket styrka att det finns hopp trots att världen ser ut som den gör i dag. Det är inte så att allt är klart. Inte så att allt är fixat. Men det finns något som du kan göra, som ligger inom dina möjligheter. Och det gör en skillnad att du gör det."

Ina May-Gaskin och Stephen Gaskin under framträdandet i ABF-huset, Stockholm 3 oktober.

The Tennessee Farm Band med Stephen Gaskin vid trummorna i mitten.

Raychel Solomon, Hippocrates Health School i San Diego.

Groddar – föda för den nya tidsåldern?

Text och foto Per Sellmann

De västerländska samhällenas utveckling mot allt större industrialisering med massor av prylar att leka med har också fört med sig ett ökat intresse för inre och yttre hälsa: meditation, terapier av olika slag och mer hälsoinriktade livsstilar har kommit på modet.

Nytidsåldersmänniskornas nya "innemat" tycks vara groddar, som sprider sig jorden runt. Allt fler vet hur man "groddar" hemma. I USA har detta med groddar länge varit omskrivet och populärt. "Groddhysterin" har kanske börjat lägga sig, sa en bokutgivare nyligen, men han pekade också på att det finns bortemot 30 böcker på engelska om hur man groddar sig till såväl inre som yttre skönhet, hur man går ned i vikt och hur man samtidigt blir av med en massa onödiga sjukdomar av bara farten. I universitetens matsalar i USA serveras ibland både mungbönor och alfalfa – tillsammans med det vita, urvattnade puffbrödet. Man kan också få se

groddar serveras på film. Den amerikanska filmen "Himlen kan vänta" handlar om en kraftfull idrottsman som får energi bl a genom att göra specialmixar på alfalfagroddar och lever!

Groddar har också beretts utrymme på en svensk hälsokassett, där flera auktoriteter inom hälso- kostområdet uttalar sig. Den forskning som pågått under ett år på Statens Livsmedelsverk har visat på förvånansvärt höga värden på vitaminer samt förekomst av vissa livsviktiga spårämnen och mineraler. Laboratoriechef Bengt v. Hofsten menar dock att mycken forskning ännu återstår. Och man bör vara lite försiktig, påpekar han.

– Helst ser vi på Livsmedelsverket att folk förväller groddarna innan de äter dem.

Mycket kommer säkert att sägas innan man fått fram de slutliga rekommendationerna rörande groddar. Näringslära är ju ett ungt forskningsfält, och många av gärda-

gens näringsvetenskapliga sanningar gäller plötsligt inte längre.

Men en sanning som står sig är det som livsfilosofen och läkaren Hippocrates yttrade: *Låt födan vara din medicin!* Den idén efterföljs på Hippocratesinstitutet. Vi har tidigare i Sökaren skrivit om Ann Wigmore, annorlunda hälso-skola i Boston: Hippocrates Health Institute. Den skolan har sin motsvarighet på västkusten, närmare bestämt i San Diego, Kalifornien, några mil från mexikanska gränsen. Grundaren av institutet där är Raychel Solomon. Hennes väg till groddar och vetegräs har gått genom många mänskliga tragedier och misslyckanden inom den traditionella läkekonsten. Efter att ha förlorat flera av sina anhöriga utan att den etablerade läkarkåren/läkarvetenskapen kunnat ge någon väsentlig hjälp började hon på allvar fundera över sambandet mellan hälsa och sjukdom och började också gå på kurser i näringslära.

När Mrs Solomon fick höra talas om Ann Wigmore, åkte hon till Boston och utbildade sig där till hälsoinstruktör. 1976 var allt klart för start av det nya Hippocratesinstitutet och Ann Wigmore kom personligen för att inviga det och överlämna certifikatet som gav Mrs Solomon auktorisation att driva en gräs- och groddskola i Ann Wigmores anda.

Människor i alla åldrar och samhällsklasser kommer till den lilla enplansvillan som ligger på en lummig kulle utanför San Diego.

– Ja, säger Mrs Solomon, kurserna är fulltecknade månader framåt och vi hoppas snart få möjlighet att antingen köpa huset här eller bygga till eller få tag på något större.

Hälsoinstitutet har en imponerande odling av vetegräs, solroskott och bovetegräs. I kursavgiften ingår nämligen att man får dricka så mycket vetegrässaft man vill. Mrs Solomon betonar också att utrensning av slaggprodukter i kroppen är viktig då man förändrar sin diet.

En populär föredragshållare vid institutet är Eydie Mae, författare till boken "Hur jag besegrade min cancer på ett naturligt sätt". Eydie upptäckte för några år sedan att

hon hade bröstcancer. När inga traditionella läkemetoder kunde bota, sökte hon desperat i alla riktningar efter hjälp. Hon kände på sig att det skulle finnas en lösning. Hon kom slutligen till Ann Wigmore, genomgick en vetegräsfasta hos henne och övergick sedan helt till att leva på groddar, gräs och färska grönsaker. Vi träffade Eydie Mae just som hon och hennes man höll på att "packa ned hela sitt hus" för att i stället köpa en husvagn och börja ett helt nytt liv.

– Jag kan t o m ha ett litet land här och odla lite grönsaker, säger Eydie och pekar leende på flaket till lastbilen som skall dra deras hus.

Eydie är nu i full gång med att skriva en uppföljning av sin första bok. När vi frågar hur det känns med cancersvulsten, får vi veta att den finns kvar men inte växer längre. Endast om hon slarvar med sin diet får hon kännning av den. Hon påpekar också att hon står under ständig läkarkontroll.

Raychel Solomon, längst till vänster, ser på när gästerna tar för sig av maten.

Sökaren i massmedia

Det är inte ofta Sökaren uppmärksammas i massmedia. Men det händer. I somras hade Peter Meyer ett radiosamtal med SM i det återkommande tidiga morgonprogrammet "Guld i mund". I september infördes i Svenska Dagbladet en ganska stor, omsorgsfullt utförd intervju med SM, signerad Erik Sidenbladh – första gången som Sökarens redaktör, efter 14 års arbete med tidskriften, blivit föremål för en större intervju i en tidning. I september förekom också Sökaren i kanten av ett reportage om bokhandeln Vattumannen i Dagens Nyheters lördagsbilaga På Stan – tyvärr med otrevlig vinkling i en sakligt svag artikel med mängder av fel, skriven av en alltför fantasi-full reporter. Ingenting av vad SM sa under intervjun om vikten av öppenhet men också av kritik och distans, strävan att genom pålitliga experters medverkan hålla en hög nivå på tidskriften brydde sig DN-journalisten om att citera – i stället hittade han på en helt egen,

felaktig beskrivning av Sökaren, samtidigt som en stor rubrik utpekade SM, jämte några andra personer, som ockultismens apostlar i Sverige!

Hypnos i polisens arbete

I en artikel i Washington Post 26 mars berättas det att brottslingar infångas med hjälp av hypnos. Artikeln är ett utdrag ur en längre redogörelse av R W Dellinger, införd i tidskriften Human Behavior, och rapporterar om hur psykologen Martin Reiser vid Los Angelespolisen och dennes medarbetare använder hypnotisk regression för att få fram värdefulla ledtrådar från det undermedvetna hos vittnen i kriminalfall. Detta leder ofta till att brottslingen blir fast, meddelas det. Man har fått fram sådana upplysningar som numret på en flyende bil och detaljerad beskrivning av utseendet på en misstänkt.

Kritiker av Reisers metod anser

att användning av hypnos vid utredning av kriminalfall måste ske med stor försiktighet, eftersom de upplysningar som kommer fram på det sättet kan vara alldeles felaktiga – det kan röra sig om fabuleringar och inte om återerinring av verkliga händelser. Hypnotisören kan leda den hypnotiserade till att berätta en falsk historia, eller plantera in "minnen" hos honom, vilka han uppfattar som sina egna.

Reiser svarar att vad som kommer fram under hypnos endast används som ledtrådar – men i 80 till 90 procent av fallen kan oberoende bekräftelse erhållas. Alla vittnen är också frivilliga och starkt motiverade att hjälpa till att få fram sanningen; de är inte misstänkta eller människor som står under något slags tvång. De leds inte i någon speciell riktning under hypnosen. De har ingen motivation att hitta på något.

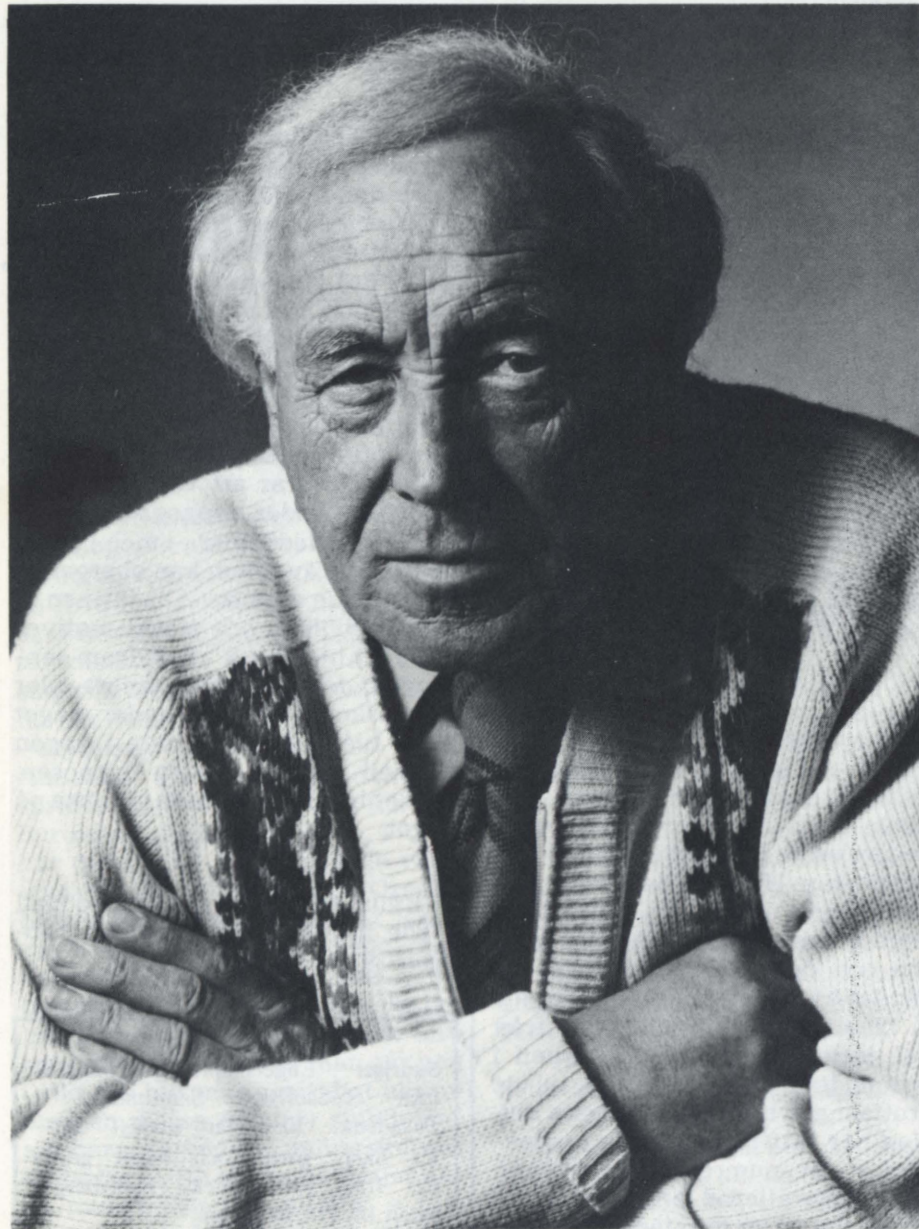
(Källa: En artikel av Richard Hall i The MUFON UFO Journal, februari 1978).

Sunrise. Engelskspråkig tidskrift från Teosofiska Samfundet – Pasadena. 10 nr/år endast 25:– kr. Skriv gärna och begär gratis ex. från Anne Eek, Eriksbergsgatan 18, 114 30 Sthlm.

DEN OERHÖRDA LÅNGTAN EFTER NÅGOT ATT TRO PÅ

Av Bertil Nilsson

Engelsmannen Ronald P Beesley är en imponerande personlighet. Hans levande människointresse går inte att ta miste på. En västerländsk guru...

R P Beesley

– Den andliga nöden i västvärlden är oerhörd. Vilken religion som helst vore bättre än de motstridiga föreställningar som våra ungdomar nu matas med.

Den som säger detta är Ronald P Beesley, föreståndare för The College of White Lodge i Kent, England. En förmiddag i augusti med strålende sol samlade han närmare hundra åhörare till ett föredrag i centrala Göteborg. Några hade rest ända från Skåne och Småland för att också denna gång få lyssna till honom. Han håller kurser och föredrag över hela världen. Närmast skulle han till Australien och USA, senare också till Indien.

Mr Beesley är 75 år, men förefaller betydligt yngre på alla sätt. Han har obrutna kroppskrafter och ett klart intellekt, utgör ett prydligt exempel på hur människor kan åldras med värdighet.

Alltsedan barndomen visade han prov på ovanliga klärvoajanta och helande förmågor. Det förde honom efterhand in på den andliga terapins område, där han verkat på heltid de senaste trettio åren. Under 1970-talet har han i stor utsträckning arbetat med en unik form av behandling genom färger, vilken han själv utvecklat. Han har startat The College of Psycho-Therapeutics på White Lodge. Jämsides med terapeutisk verksamhet meddelar han där undervisning i psykoterapi, grundad i den esoteriska filosofins människosyn. Enligt honom själv vilar all denna verksamhet på kristen grund, ingenting står i strid med en tolerant kristendoms grundvärderingar.

AURAN

Det aktuella föredraget formade sig till en allmän beskrivning av vad vi kallar energi och energiflöden i universum, aldrig något statiskt utan alltid i rörelse och förvandling. Förhållandet mellan medvetande och energiflöden utreddes grundligt. Så småningom kom han också in på ett specialämne, kroppen som magnetisk och elektrisk organism, vårt självreglerande temperatursystem och aura-fenomenet. Han hoppades att de nya termovisionsförsöken skulle leda till att denna metod kan komma att ersätta röntgen i diagnosarbete, eftersom termovision är skonsammare.

– Detta är ingen underhållning och uppfatta det inte som spådomar, det är allt avsett att vara informativt och kunna komma till nytta, sade Mr Beesley och gav några exempel på hur han uppfattade auran hos några åhörare.

Av auran hos en journalist (ej undertecknad) utläste Mr Beesley fin föräldrabalans, religiös känsla, tendens åt mystiken som de flesta med artistisk läggning, stort sömnbehov, intuitiv uppfattning, kapacitet att bli en framstående fiction-författare, bör bli vegetarian.

– Vilka är drivkrafterna, vad finns det för motiv bakom vårt handlande? Det är frågor som vi bör ställa oss, svaren är kanske inte så självklara. Inte bara fysiskt är människor olika, vi måste förstå hur många fler dimensioner det gäller. Och det är viktigt att titta noga på hela det system en människa lever i, innan man drar slutsatser om vad olika störningar kan ha för orsaker, betonade han.

BLYUTSLÄPP

Särskilt tog han upp ett fall från England, där eleverna i en skola började uppvisa störningar som man tolkade som sjukdomssymptom. Men snart började det bli alltför stora proportioner, skolprestationerna sjönk, antalet infektioner steg, aggressiviteten ökade. Många experter kopplades in och hade olika synpunkter på tänkbara orsaker. Till sist fann dock en miljöexpert att skolan var utsatt för blyutsläpp från en industri och att de svåraste perioderna hade varit just efter de tidpunkter då vinden legat på åt det hållet! Det var hela förklaringen i just detta fall. Men det finns så många olika faktorer att det kan vara svårt att veta vad man skall leta särskilt efter. Ibland kan skolans storlek vara orsaken, 2 000 elever i en enda skola måste vara alldeles för mycket, särskilt de yng-

re eleverna kan inte väntas orka med detta.

ANDLÖS TYSTNAD

– Det är beklämmande att barnen lämnas vidöppna för vilken marknadsföring som helst att bli deras religion. Det är verkligen ingen human attityd. Att medvetet avstå från att försöka påverka barnen är omöjligt, det uppfattas givetvis bara som att man inte alls bryr sig om dem! Får de inga goda exempel, väljer de vad som helst, inte saknas det påverkan.

– Lärarkollegiet på en närliggande skola visade inte precis något översvallande intresse, när vi erbjöd oss att komma och tala med eleverna om religion och esoterisk filosofi, berättar Mr Beesley. De trodde inte att det skulle vara av minsta intresse för eleverna, så lite uppmärksamhet som vanligtvis ägnades religionsundervisningen. Nu fick lärarna tillfälle att häpna! Barnen hade aldrig visat sådan koncentration!

– Är det inte lustigt att barn kan vara intresserade av undervisning som ställer så orimliga krav på dem? undrade en av lärarna efteråt.

– Det är inte alls lustigt. Förstår ni inte, att det är desperation, de är i skriande behov av att kunna tro på något vackert och få ideal att verkligen se upp till, blev svaret.

TOMMA KYRKOR FYLLER SJUKHUS

– Att bygga större sjukhus är knappast någon lösning på människors problem, men att frivilligt avstå från att ägna sig åt något fysiskt eller psykiskt olämpligt kan däremot visa sig vara väldigt lyckat! Kan bara de enskilda individernas attityd och konsumtionsmönster ändras något, så skulle det genast få återverkningar på hela marknadsföringen. Att fortsätta som nu är att bygga en pyramid av sjukdomar för framtiden som vi nu knappast kan våga göra oss en föreställning om.

Så drastiskt uttryckte sig Mr Beesley, och fortsatte:

– Tomma kyrkor fyller sjukhusen! Vår nutida vetenskap håller på att överta de sämre sidorna av det medeltida religiösa systemet, skillnaden är dock att människor då oroades för sin själ, nu är det endast de kroppsliga funktionerna som omhuldas.

– Precis vilken religion som helst skulle vara bättre än att som nu ömkligt vackla från det ena materiella målet till det andra. Vi står på tröskeln till ett nytt medvetande.

Beträffande framtiden är uppgiften inte att förutse den, utan att göra den möjlig.

**
Det finns bara ett enda problem i världen. Att ge människorna tillbaka en andlig mening, andliga behov... Man kan inte leva på kylskåp, bokslut och korsord.*

(Antoine de Saint-Exupéry, 1900–44)

Skall vi kunna skapa ideal och mönster att arbeta efter som inte kränker människovärdet?

– Det står en strid mellan olika materialistiska ideal. I alla krig är sanningen det första offret, och alla sidor hävdar att de har rätten och Gud på sin sida. Vi lever i en tid som behöver ett nytt språk, ett andligt. Vi står på tröskeln, och ett val måste ske. Skall vi komma vidare, kunna skapa en mer harmonisk värld för människor, eller skall vi kastas tillbaka i barbari? Det blev Mr Beesleys slutfråga denna dag.

Ronald Beesley har skrivit åtskilliga böcker, varav åtminstone en, "Att leva – att tjäna", är översatt till svenska.

De som önskar närmare upplysningar är välkomna att ta kontakt med Sverige-representanten Gerd Ellholm, Pl 692, 430 80 Hovås. Tel 031/28 71 40. Kurser anordnas även i Sverige.

Seminarier:

Polaritetsterapi – Behandlingsmekanik och naturens subtila energier

DEC 16–17

De 3 kropparna i människan som basen för polaritetsprincipen i rörelse som psykofysiologisk energi. Polaritet är tredelade energier i rörelse. Polariteten som livets magnet. Synpunkter på terapi och individuella framsteg i energibehandling. Jämförande värden av principer i terapi.

Anders B-son Johansson

Polarity Center – Hälsovisdomsskällan
Fjällgatan 23 A, 116 45 Stockholm
Tel. 08–40 30 07 el. 08–712 67 17

VAD VILLE HARRY PRICE PÅ LUNDS LASARETT?

I den något förkortade nyutgåvan av John Björkhems klassiker "Det ockulta problemet" – se recension på sidan 34! - har en mycket märklig rapport med ovanstående rubrik inte medtagits. Efter medgivande av religionspsykologen Örjan Björkhem införs den i Sökaren.

Den 8 oktober 1948 inkom till medicinska polikliniken vid Lunds lasarett en patient, här betecknad Ö. E., och begärde att bli intagen. Som han var från ett annat lasarettssområde, vägrades han intagning på grund av platsbrist, och han hänvisades till det lasarett där han egentligen hörde hemma. Trots de kraftigaste påtryckningar visade han sig omedgörlig och vägrade fara till sitt hemortslasarett. Han måste då "av humanitära skäl" beredas plats.

Ö. E. hade sökt lasarettsvård på grund av en onormal avmagring. Han var 31 år gammal; till yrket var han textilarbetare men hade det sista halvåret varit sysselsatt som nattvakt. På grund av sitt arbete hade han fått ganska oregelbundna levnadsvanor. Han led även av sömnlöshet och levde under tryckta ekonomiska villkor. Han var 172 cm lång och vägde 47,7 kg. I psykiskt avseende visade han sig ha en ovanligt snabb, klar och exakt självakttagelse. För övrigt kunde intet anmärkningsvärt konstateras.

Ö. E. kom att inläggas på den avdelning, där jag sedan en vecka tjänstgjorde. Det fanns 50 % möjligheter att han skulle komma till inläggas på en annan avdelning än där jag tjänstgjorde. Likaledes fanns 50 % möjligheter att den första undersökningen av honom skulle företagits av en annan tjänstgörande. Jag undersökte honom utan att han fick veta mitt namn.

Den 9 oktober sökte patienten mig för ett personligt samtal. Jag hänvisade honom emellertid till avdelningsläkaren, som var min

chef och närmast hade ansvar för patienten. Han ville dock tala just med mig och ingen annan, då det gällde en sak, som han inte ville anförtro åt utomstående.

Patienten berättade nu ungefär följande. Någon gång i slutet av mars eller i början av april 1948 vaknade han en natt och såg en främmande herre stå litet böjd över sängen. Det verkade fullkomligt naturligt på honom, och han blev inte rädd. Den främmande herrn tilltalade honom på ett mycket vänligt och personligt sätt, men han kunde inte förstå vad han sade, då han talade ett främmande språk, troligen engelska. Han uppfattade emellertid, att mannen hette Price och att han var doktor, ingenjör eller något liknande. Han försvann plötsligt och på ett sätt, som patienten ej kunde uppfatta. Sedan dess infann sig denna Price då och då på nätterna och även då det var ganska långt på morgonen. Patienten uppfattade honom på samma konkreta sätt, som han uppfattar vilken levande människa som helst, med vilken han samtalade. Han skymde bakomliggande föremål, andades naturligt, rörde läpparna och ögonlocken på ett fullt naturligt sätt. Händerna kändes kroppsvarma. Inte bara patienten kunde se honom, utan även hans hustru och med säkerhet åtminstone ett av barnen, en dotter.

Den nattliga gästen sökte på allt sätt göra sig förstådd av Ö. E., och denne började också lära sig litet engelska. Så småningom tyckte han sig kunna förstå det mesta av vad

Mr Price sade. Denne förklarade, att han just dött och att han under sitt liv gjort undersökningar beträffande spöken o dyl. Ö. E. kunde mer och mer förstå Mr Price, och på något egendomligt sätt började han samtala med honom, ehuru han så föga hade läst engelska. Samtalen ägde rum på ett sätt, som Ö. E. ej kunde förklara, fast det föll sig helt naturligt, när Mr Price kom.

Ö. E. är till sin natur mer än vanligt analyserande och experimenterande. Vid ett flertal tillfällen gillade han upp en kamera och brände oförmodat av ett blixtljus, när Mr Price uppenbarade sig. Denne försvann, och på plåtarna skulle det enligt Ö. E. ha blivit några skuggor men inga säkra konturer. Mr Price föreföll ej förtörnad över den överraskning han utsattes för utan var snarare road därav.

Mer och mer utvecklade sig saken så, att Mr Price kom för att ge Ö. E. bestämda anvisningar om hur han skulle handla i vissa vardagliga situationer, talade om vad han skulle företa med sin dotter när hon var sjuk o s v. Nu var det Mr Price, som bestämt anmodat honom att fara till Lunds lasarett, ehuru han ej hörde till detta lasarett, ty där skulle han kunna få hjälp mot sin sjukdom, avmagringen. Så vitt Ö. E. kunde uppfatta Mr Price rätt, skulle det finnas någon affektion i övre delen av ryggraden, och denna skulle kunna vara orsaken till avmagringen.

Under första natten på sjukhuset hade Mr Price kommit till honom och sagt att han nu kunde vara all-

deles lugn, ty nu hade han kommit dit han borde komma. Mr Price hade också enträget uppfordrat honom att berätta om sina upplevelser för den läkare, som undersökt honom, men inte för någon annan. Enligt Mr Price skulle vad som hänt och vad som ytterligare kunde komma att ske bli liksom en tankeställare för vetenskapen.

Efter detta somnade patienten och sov utmärkt, vilket han gjorde under hela sjukhusvistelsen.

– Ingen av de andra patienterna anmälde emellertid att någon främmande person syntes i sjukhusen. – Före insomnandet hade han tänkt på sin hustru och därvid hade han kunnat känna hennes hand i sin nästan som om den varit levande.

Patienten förnekade all kännedom om Harry Price. Han frågade mig om jag möjligen kände till någon engelsman med det namnet som sysslat med undersökning av ockulta fenomen. Jag gav honom inga upplysningar. Av de andra patienterna hade han fått veta, att jag tjänstgjorde på sjukhuset, men när han bad om ett samtal, ville han endast träffa den läkare som Mr Price utpekade. Först därefter hade han förstått, att jag och den läkare som undersökt honom var identiska.

Vad patienten berättat skrev jag ned jämte några andra upplevelser av hallucinatorisk karaktär samt lade papperet i ett kuvert, som fick medfölja journalen.

Två dagar efter detta samtal med patienten fick jag ett brev från en professor i Stockholm, J. T., som jag senast råkat helt tillfälligt ett halvår tidigare. Vi hade träffats år 1944, och till min överraskning fann jag då, att han kände till Harry Price. Vi diskuterade en bok av honom, men sedan dess hade vi, ehuru vi tillfälligt träffats två-tre gånger, aldrig nämnt hans namn. Han skrev emellertid i sitt brev ungefär, att "nu kan jag tala om för dig att Harry Price dött. Läste just i en engelsk tidskrift (Nature, vol 161, Nr 4095, 24/4 -48, p 633 -34) att han dött den 29/3 -48." Så tillade han skämtsamt att "eftersom Price jagade spöken hela sitt liv, har han nu tillfälle att själv uppträda som spöke, om han så vill".

Patienten genomgick alla tänkbara prov på medicinska kliniken och skickades också till ett flertal specialavdelningar för undersökning. Ingenstädes fann man emellertid något patologiskt. Slutligen sändes han, som sed är i dylika fall, till psykiatriska kliniken, varvid den journal, som upprättats på medicinska kliniken, givetvis medföljde. I

särskilt kuvert fanns då också de av mig gjorda anteckningarna beträffande hans upplevelse av Mr Price. Patienten undersöktes av en framstående psykiater, som givetvis ej med honom kunde diskutera hans egenartade upplevelser. På grundval av dessa hans hallucinationer ställdes emellertid diagnosen schizofreni. Han rekommenderades specialbehandling (insulin) på sinnessjukhus, och han utskrevs från lasarettet den 18/10 -48.

Jag hade ingenting vidare med patienten att göra, men i och med att de av mig gjorda anteckningarna, som förvarades i ett särskilt kuvert, kunnat bidra till att rätt diagnos ställts, var de inte längre behövliga i hans journal. De var meddelade mig i förtroende, och de skulle också kunna på ett eller annat sätt belasta honom i framtiden. Jag tog därför bort dem ur journalen. Som inställningen är till den eventuella existensen av parapsykiska fenomen skulle de också ha kunnat kasta en skugga på den, som gjort sig mödan att nedteckna dem. Här var det ju ändå fastställt av en framstående psykiater att det rörde sig om hallucinationer av obestriddligt schizofrent ursprung. – Den 30/11 slutade jag min sjukhus-tjänstgöring.

En dag i mitten av december 1948 sökte överläkaren på ett sinnessjukhus nå mig per telefon, och det lyckades först efter ett flertal försök, då jag var sysselsatt med arbete på annat håll och kunde anträffas först sent på kvällen. Han berättade, att patienten Ö. E. sedan någon dag vistades på sinnessjukhuset för specialbehandling och att han diktat kommit under diagnosen schizofreni, ställd på psykiatriska kliniken. Med patienten följde som vanligt den journal beträffande hans kroppsliga hälsotillstånd, som upprättats på medicinska kliniken av mig under min tjänstgöring där (anteckningarna beträffande hans hallucinationer hade överläkaren sålunda ej kunnat ta del av). Han ville nu endast komplimentera mig till den utmärkta journal jag skrivit. Ehuru jag endast haft till uppgift att uppta de uppgifter, som bör finnas i en journal på en medicinsk klinik, hade jag dock lyckats att på ett övertygande sätt med de allmänna uppgifter, som jag medtagit, beskriva patientens faktiska sjukdom. Och jag förstod naturligtvis lika väl som han, att den på psykiatriska kliniken ställda diagnosen, schizofreni, var en feldiagnos. – I telefonen ställde jag mig ganska oförstående till hans lovord, men ju

blygsammare jag var, desto kraftigare betonade han journalens tjänster och sade, att om man gjort en sak bra, så kan det vara roligt att någon gång få höra det också. Den var verkligen utmärkt skriven. Eftersom han emellertid inte sett anteckningarna angående Ö. E:s hallucinationer, genmålde jag, att det ingalunda var säkert, att allt fanns i journalen, som var av betydelse för diagnosen, och att han knappast borde uttrycka sig så superlativt, då det fanns saker, som väsentligt kunde förändra bilden. Han ansåg dock, att jag genom min journal ställt en diagnos, som knappast kunde rubbas. Enligt honom skulle det röra sig om något slags encephalit, och det var denna, som ytterst låg bakom avmagringen. Han ville naturligtvis veta, vad jag åsyftade med min vägran att ta emot lovord, men jag föredrog att tala om samtalets slut gjorde jag en avskrift av de anteckningar jag förvarade och insände dem till överläkaren. Sedan dess har jag ingenting hört i saken.

I januari 1949 sammanträffade jag med en läkare vid psykiatriska kliniken. Vi hade ett samtal om förhållandet mellan läkare och patient i allmänhet, och jag framhävde starkt, att då det gäller psykiatriska fall, där man alltid måste syssla med människors allra innersta upplevelser, är det ofta rena tillfälligheten som gör, att man som läkare får grepp om vad som är väsentligt hos patienten. Lyckas man inte finna den rätta anknytningen, har man inte stora möjligheter att komma fram till en faktiskt användbar diagnos. Han ville nog anse, att psykiatrin numera kommit så långt och har så säker människokunskap, att en god psykiater ganska fort förstår att ställa en avgörande diagnos tämligen oberoende av patientens inställning. Som bevis för min hypotes berättade jag om fallet Ö. E. Hade jag inte händelsevis tjänstgjort på den avdelning, där Ö. E. inlagts, skulle denne aldrig för någon ha nämnt om sina hallucinatoriska upplevelser, liksom han aldrig för någon läkare nämnt därom. Däri- genom skulle ej heller en så pass allvarlig diagnos som schizofreni ha ställts.

I och med att jag berättade om detta fall kom vi in på möjligheten att händelserna omkring Ö. E. skulle kunna vara något mer än olika skiftningar i ett trivialt klinikfall. Psykiatern ansåg att fallet var rätt ovanligt med ett flertal sammanträffande omständigheter, som såg ut att tyda på annat än blott en

slump. Han ville dock utesluta alla parapsykiska möjligheter utom under en förutsättning. Om den överläkare vid sinnessjukhuset, som ringt till mig angående journalen, var doktor L. H., skulle han finna det oerhört märkvärdigt, och det skulle kunna vara ett nästan skrämmande bevis för att ockulta krafter finns, som ibland driver sitt spel med människor och deras handlingar. Denne överläkare hade nämligen sedan flera år gjort sig känd som en ivrig motståndare till parapsykologiska undersökningar. I synnerhet vore han en motståndare till mig personligen. Med nära kännedom om L. H:s inställning fann han det vara absolut uteslutet, att han med en överläkares arbetsbörda skulle göra sig besvär att ringa flera gånger för att lovorda en journal, som han ansåg vara väl skriven. En överläkare ser ett stort antal journaler varje dag, och de kan vara mer eller mindre väl skrivna, men så mycket besvär kan en journal under inga förhållanden vara värd. – Det var emellertid L. H., som ringt.¹⁾

Är nu detta en vardaglig historia från ett stort sjukhus, eller innehåller den något mer? Det bör konstateras, att händelserna utvecklats fullt spontant. Ingenting har erhållits på grund av anställda efterforskningar, experiment eller utfattade meningar. De olika momenten ligger långt ifrån varandra och kan i och för sig ha en utmärkt kausalförklaring. Ändå strålar de samman på ett påfallande sätt, som uppväcker oro.

Hela händelseutvecklingen torde vara ganska belysande för parapsykologins dilemma. Det är sannoligen inte lätt att veta, om den har faktisk parapsykisk karaktär eller inte.

I fråga om patientens sjukdom må det betonas, att medicinska kliniken med alla dess resurser inte kunde ställa någon diagnos, men att psykiatriska kliniken, som fick kännedom om hans hallucinationer, utan vidare konstaterade schizofreni. Överläkaren på sinnessjukhuset, som inte kände till hallucinationerna, fann trots den omsorgsfullaste undersökning ingen schizofreni. Han ansåg, att sjukdomstillståndet skulle vara en encephalit, framkallad av någon infektion el dyl, något som medicinska kliniken närmast borde ha kunnat fastställa.²⁾ Hur han ställde sig sedan han blivit underrättad om patientens faktiska hallucinationer är inte känt. Väl bör det märkas, att man gång på gång träffar patienter, som

noggrant förtiger sina hallucinationer. Det brukar då röra sig om patienter med hallucinationer av paranoid karaktär. I detta fall är det ganska svårt att se den direkta paranoidea karaktären i patientens hallucinationer. Han hade helt enkelt funnit, att sådana ting talar man inte med människor om, därför att de har inte omdöme och erfarenheter nog för att förstå dem. För honom själv betydde de inte mer än en egenartad upplevelse, som han råkat ut för, och den undersökte och skärskådade han på alla de sätt han kunde. Upplevelsen satte ingen karaktär på hans vardagliga sätt att känna och tänka, som det alltid brukar vara då det gäller den schizofrenes eller paranoideas hallucinationer. Ingenting torde ändras av att det med säkerhet kan konstateras, att patienten flera år tidigare haft några upplevelser av hallucinatorisk karaktär och att dessa givit honom ett visst intresse för parapsykiska fenomen. Om jag personligen skulle yttra någon mening om arten av hans hallucinationer, skulle jag mycket väl kunna tänka mig att patienten faktiskt råkat ut för en hjärnpåverkan i samband med någon infektion, alltså fått en encephalit, och att denna encephalit också träffat hypofysen eller centra, som reglerar den inre sekretionen. Därigenom skulle patientens våldsamma avmagring kunna förklaras. En sak av stort intresse är, att fastan med dess kraftiga avmagring tycks hos somliga individer framkalla benägenhet för hallucinationer av ungefär den typ, som patienten sade sig ha råkat ut för. Hallucinationer med denna karaktär kan exempelvis ifrågakomma hos de sibiriska folkens schamanadepter under deras fastor o s v. Det lär även inträffa, att flygare på stora höjder med kraftig syrgasbrist ibland har likartade upplevelser.

Med denna förmodan är emellertid denna sak inte utagerad. I mars 1949 kom jag i förbindelse med en person, som kunde antas väl känna till förhållandena inom psykisk forskning i England. Jag sade att jag hört uppges, att Harry Price var död. Han svarade då, att det var fullkomligt felaktigt. Av vissa skäl mindes han bestämt att denne fortfarande levde. – Några månader senare träffade jag en annan person, som också rätt väl kände till förhållandena inom den psykiska forskningen i England. Även denne visste bestämt, att Harry Price fortfarande levde. Detta var ju alltså ganska goda bevis för att Ö. E:s

hallucinationer närmast var av schizofren karaktär. Emellertid satte vi oss efter detta i direkt förbindelse med Society for Psychical Research, som meddelade att Harry Price dött den 29/3 1948.³⁾

Är det nu slumpen, som sammanfogat de olika händelserna? Varför skulle en professor i Stockholm underrätta mig om att Harry Price var död samtidigt som en patient, vilken inte har en aning om existensen av en Mr Price, omtalar, att han motagit nattliga besök av denne just vid den tidpunkt, då han verkligen dött? Patienten blir undersökt på en av nutidens främsta kliniker, men experterna kan inte enas om hans sjukdom. En överläkare ringer till mig för att omtala, att de föregående experterna gjort en feldiagnos, fast det är absolut osannolikt, att en överläkare i den ställningen skulle spilla tid på en från hans synpunkt så obetydlig sak. Är alla dessa händelser en tillfällighet, eller finns det en ordnande vilja där bakom? Om man kunde tänka sig, att det finns en organiserande vilja bakom en sådan kedja av händelser, eftersom Harry Price nu verkligen dött vid den tidpunkten, varför har han i så fall kommit till en textilarbetare i Malmö, som inte förstår hans språk, vilket intresse kan han ha av honom osv? *Ville han, som han sagt till Ö. E., ge vetenskapen en tankeställare?* Under sin livstid hade han som många engelska parapsykologer ofta till uppgift att närmare skärskåda de bevis man ibland trott sig finna för att de vid seanser o dyl framträdande personligheterna verkligen varit identiska med en gång existerande människor. Bland dessa parapsykologer har det också varit vanligt med en utfästelse att, för den händelse det skulle finnas ett liv på andra sidan döden, de skulle försöka att därifrån på något sätt manifesteras sin fortsatta tillvaro. Hade nu Mr Price något av vikt att meddela i samband härmed? Eller önskade han av någon orsak bispringa en textilarbetare i Malmö i en rent praktisk livssituation? Genom att Ö. E. till slut kom till sinnessjukhuset och sammanträffade med överläkaren L. H., fick han i varje fall för tillfället den behövliga behandlingen för avmagringen, och denne läkare kom även att skaffa honom en utmärkt bostad och över huvud ordna hans yttre förhållanden på ett förträffligt sätt. Ö. E. tog också personligen det starkaste intryck av honom som läkare och människa, och mötet med honom kommer med säkerhet att ha betydelse för

Per Ragnar:

Reflexioner

Vill du byta jobb, frågade annon-sen.

Vill du bli vildmarkspräst? Jag har en romantiker och en predikant inom mej. Den trötta delen av mitt skådespelar-jag sa ja! Ännu mer när jag läste vidare: "Detta är ett jobb för dej som letar efter ett samhälle att leva i där alla tar ansvar för alla, som vill lära dej av byarnas levande hantverkstradition, som tycker om friluftsliv, som letar efter en

hela hans kommande liv.

Här uppkommer förvisso en hel rad med frågor, och ju mer man frågar, desto omöjligare blir det att svara.

Vid ett slutgiltigt bedömande av en sak med denna beskaffenhet tycks man ha blott två möjligheter att välja på.

Antingen kan man göra gällande, att ingenting tilldragit sig som det uppfattats. På grund av ovederhäftighet, oförmåga att rätt värdera allmänmänniskliga erfarenheter o s v har de olika händelserna getts en annan karaktär än de ursprungligen ägt. Det är en hypotes, som kan framställas och som eventuellt tillfredsställer en och annan.

Eller också måste man godta, att de olika händelserna i huvudsak ägt rum som de här beskrivits. Eftersom de var och en för sig i sitt omedelbara sammanhang inte har någon speciell, mot erfarenhet och förnuft stridande karaktär, bör man kunna göra det. Först när de förbinds med varandra tycks de

verkligt liten och hemtrevlig kyrka, som vill ha ett självständigt arbete och som vill arbeta med turister."

Sökaren Ragnar var redo att via venia eller Uppsala rusa till Storsjö församling i Härjedalsfjällen. För ärkebiskopen brukar ju säga: – Det har alltid varit högt i tak i den Svenska kyrkan!

Han yttrar de orden på nytt, i en intervju i Vecko-Journalen. Han kommenterar där kvinnopräststrider och det ökade utträdet ur kyrkan. – Den myckenhet av osaklighet och snedvridna proportioner som funnits i massmedias behandling av dessa frågor har säkert haft en ödesdiger inverkan. Naturligtvis har också den kampanj för utträde, som förekommit i vissa tidningar, haft sin betydelse. Särskilt när den kombinerats med påpekande om hur mycket man kunde "tjäna" på att utträda. Med tanke på hur svagt motiverade många medlemmar i svenska kyrkan är för sitt medlemskap...

Vilka motdrag ska nu kyrkan göra? Jo, ytterligare påpeka "för människor och övertyga dem om, att det avgörande och det bärande i kyrkan inte är människors insatser utan den levande Herren och Mästaren. Att påminna om att i kristet sammanhang betyder kärlek främst Guds kärlek

till oss syndare – inte i första rummet vårt förhållande till varandra. Den mänskliga kärleken är visserligen skapad av Guds kärlek, inspirerad av den, men kommer här på jorden alltid att vara bristfällig och ofullkomlig."

Pang – så var det med den takhöjden! Ärkebiskopens tro är inte vildmarksprästens. Han som skulle leva bland medmänniskorna på deras villkor, möta Gud i dem och i Härjedalsnaturen. Öppna ett öra för en trött turist.

– Tag ditt kors och följ mej. Som du sår får du skörda. Lägg ner dina vapen. För den som tar till vapen skall förgöras av sådana. Älska din nästa som dej själv!

Glöm dessa Jesu manande ord till aktivitet, till självprövning, till själshårdning i vardagsvarat! Gack in i din kammare, lås din dörr, Herren fixar resten. Bara din mun bekänner att du TROR, är det inte så viktigt hur du lever i relation till dina medmänniskor. Du är ändå i synd född, har att vistas i den tills du säger att du TROR att korsfästelsen för 2 000 år sen är "människans enda hopp i både tid och evighet".

Kom snart, Hjälparen, den helige ande och ge oss det enkla klarseendets ögon så att vi inte längre må se dunkelt såsom i en spegel!

glida över i ett sammanhang där bedömningen blir osäker och famlar efter parapsykologiska hypoteser.

Man bör göra klart för sig, att hela historien ur vetenskaplig synpunkt är ovanligt väl penetrerad. Den välrustade och effektiva medicinska kliniken i Lund kunde inte vinna någon klarhet i fråga om patientens sjukdom. Läkaren på psykiatriska kliniken, som fann schizofreni hos honom, betraktar sig själv som en mycket framstående psykiater, och hans uppfattning delas av flera sakkunniga. Överläkaren på sinnessjukhuset är allmänt ansedd för att vara en utomordentligt skicklig diagnostiker med ovanlig förmåga att förstå människor och vinna deras förtroende. Hans sätt att förstå och i olika avseenden ordna för patienten Ö. E. är också höjt över allt beröm.⁴⁾

Galilei lät stenar och andra ting falla från det lutande tornet i Pisa. Därmed upptäckte han lagarna för fallrörelsen, och så föddes den mo-

derna fysiken. Copernicus hade funnit att jorden kretsar kring solen och ei tvärtom. som man trott i tusentals år. Kepler fastställde lagarna för planeternas rörelser. Newton såg, hur ett äpple lossnade från sin gren och föll mot marken. Därigenom fann han den universella gravitationens lag, som enhetligt förklarar de resultat både Galilei, Copernicus och Kepler nått fram till. Det är alltså med dess matematiska formel man kan "beräkna månens och planeternas rörelser på himlen, var en avskjuten projektil skall träffa, hur svallvågorna kring en ångbåt ser ut, vilken ton och klangfärg en flöjt ger eller hur stor last en flygmaskin kan ta".⁵⁾

Måhända är detta vad som saknas inom parapsykologin. När en viss upptäckt gjorts, när en viss formel funnits, kommer de mot allt förnuft stridande fenomen, som vi ibland tror oss iaktta, att på en gång föras över till ett enhetligt område och

forts. på sidan 31

December '78

1	Fredag	kl. 19 ⁰⁰	Primalupplevelser i kroppsterapi och "rebirthing" Anna-Stina Persson, Primalkaféet Hornsgatan 29 A, ing. Bellmansg. Arr: Svenska Primalföreningen, telefonsvarare 08-844188
2	Lördag	kl. 17 ⁰⁰	NYA PARTIET har sammankomst, Karlbergsv. 32 A n.b. (se Sökaren nr 6, 1978)
	Beata	kl. 16 ⁰⁰	Psykobiografiska fenomen, Tony Eckardt, Hälsans Hus
3	Söndag	kl. 11 ³⁰	Jesu födelse, Jade Ekström, musik Margit Selin. SSF, Karlaväg 52. 1 tr ned. tel. 08-602513
4	Måndag	kl. 19 ³⁰	Planeternas inverkan på dig själv och ditt liv Anders Ekström, Måndagsgruppen 49
5	Tisdag	kl. 19 ⁰⁰	Tomas Videgård redovisar för forskningsresultat av PRIMALTERAPI, Primal-kaféet (se 1/12 ovan)
6	Onsdag	kl. 19 ⁰⁰	Ditt sanna JAG ÄR och den mänskliga auran Summit Lighthouse, ABF, Kata salen, Sveav. 31, Stålm
7	Torsdag	kl. 19 ⁰⁰	REN VÄRLD - Ideell organisation för effektiv miljövard. Karlbergsväg 32 A
8	Fredag	kl. 19 ⁰⁰	Ditt sanna JAG ÄR och den mänskliga auran Summit Lighthouse, ABF, Vaxala Torv, UPPSALA
9	Lördag	kl. 12-16 ⁰⁰	JULMARKNAD, Hälsans Hus
10	Söndag	kl. 14 ⁰⁰	JULFEST, lotteri, auktion mm. SSF (se 3/12 ovan)
	Malin	kl. 16 ⁰⁰	LUCIAFEST med musik, Hälsans Hus 08-295397
11	Måndag	kl. 19 ³⁰	Elektriska kraftfältens biologiska påverkan på livsprocesser, Gösta Eklund, Måndagsgruppen
12	Tisdag		Alexander
13	Onsdag	kl. 19 ⁰⁰	Årsmöte och LJUSFEST, Makrobiotiska föreningen Vasastans Föreningsråd, F-salen, Karlbergsv. 32 A
14	Torsdag	kl. 19 ³⁰	Parapsykologi - nya grundfakta Jan Fjellander SSF (Se 3/12 ovan)
15	Fredag	kl. 19 ⁰⁰	Samliv i förvandling enl. MARTINUS KOSMOLOGI Sigge Westerlund, Primal-kaféet (se 1/12 ovan)
16	Lördag	kl. 16 ⁰⁰	NYA PARTIET (se 2/12 ovan)
	Assar	kl. 16 ⁰⁰	Slaviska missioner i Sovjet, Ingemar Martinson, Hälsans Hus
17	Söndag	kl. 18 ³⁰	De andliga och naturliga världarnas förhållande till varandra. Banérgat 4, 1 tr (Hjörn) Herrens Nya Kyrka
18	Måndag		Abraham 51
19	Tisdag	kl. 19 ³⁰	Jesus Kristus, de uppståndna mästarna... Summit Lighthouse, Fältöversten, Stora Lokalen
20	Onsdag		Israel
21	Torsdag		Tomas
22	Fredag	22-28/12	Alternativ Jul hos Kent Billebo, Hornsbruksqat. 21-25, 117 34 Stockholm
23	Lördag		Adam 300 m ² , 25:-/natt inkl vegetarisk mat! Musik, Sång m.m. Ring 08-696826
24	Söndag	24-31/12	YOGA & MEDITATIONSKURS Bert YOGA Jonson, Masesgården, Leksand
25	Måndag		Juldagen 0247-12231 el. 08-688489 52
26	Tisdag		Stefan Annandag Jul
27	Onsdag		Johannes
28	Torsdag	kl. 14-17	En dag med ECK. Musike bilder Menl. b. d. 19-21 ABF, Sveav. 41 Kata salen
29	Fredag		Abel
30	Lördag		Set
31	Söndag		Sylvester

Sökarguiden

Veckoslutskurser:

- 2-3 dec. YOGA arr. Yoga Light Center tel. 08-274122 kl. 14-17 med yogaträning, hypnoterapi & Vedantafilosofi
- 2-3 dec. MASSAGE - knådande händer Peter Sandblad, Anmälan och information Apeiron, Drottningg. 102, Stockholm 08-111899
- 2-3 dec. MARTINUS KOSMOLOGI Sigge Westerlund, Hälsans Hus, Fjällgatan 23 A Anmälan & info. 08-7673129
- 9-10 dec. kl. 10-18 på Klubb KAMELEN, Sjölagårdsgat. 17, Stockh. Arr. Center för Tibetansk Buddhism Rökelse, böcker, etc.

JUL BASAR

POLARITETSTERAPI

- 2-3/12 Veckoslutsseminarier på Hälsans Hus
- 9-10/12 Information och anmälan:
- 16-17/12 Anders B:son Johansson 08-7126717
- 9-10/12 Polaritetsseminarium i Göteborg Benno Svensson, Atmosfärsgat 41 415 21 Göteborg tel: 031-43 49 73

SIDDHA YOGA

- kl 19-21 Muktananda Meditation
- varje onsd. 18rd. Meditation, sång, chanting & poesi Kapellgränd 17A 116 21 Stockholm 08-43 57 09

ALTERNATIV JUL

- anordnar Ananda Marga. För tid och plats ring 08-919058
- JUL och NYÅR i Småland på 25-31/12 Ananda Margas Internationella träningscenter Öppet hus "Kiirtan - Baba Nam Kevalam" Veg. mat, diabilder, Baba historier om Shrii Shrii Anandamurti Promenader i tantrisk smålandsskog Jdrefors, 590 81 Gullringen tel. 0492-800 12

Introduktionskurser i Ananda Marga

Göteborg, Stockholm, Uppsala, Gävle, Sundsvall, Umeå, Luleå. 08-919058

Gott Nytt År!

SKRIV TILL SÖKARGUIDEN om vad som händer nästa år! Sökarguiden informerar inte bara vad som händer i Stockholm! Det beror på dig hur pass informativ kommande Sökarguiden blir. SÖKARGUIDEN c/o Per Sellmann, Drottninggatan 85, 2tr. 111 60 Stockholm

Sökarguiden

Böngrodden

Uppsala har äntligen fått sin egen vegetariska restaurang! Böngrodden på Svartbäcksg. 26 har enkel vegetarisk lunchservering mellan 11-14 alla vardagar. Teservering med smörgåsar, skorpor och kex alla vardagar 11-18. Bakom restaurangen står Marjo & Stanley Rydell som även ger seminarier och föreläsningar i hälsofrågor. Böngrodden säljer också hälsokost och hälsolitteratur. Titta in om du har vägarna förbi! Tel: 018-10 10 55

SKANDINAVISKA Hermes

Syfte: Att informera och samverka kursverksamhet och aktiviteter i enlighet med Pierre Pannetiers intentioner. Styrelsen består av Anders B:son Johansson, Lilian Othberg, Bo Fransson och Lennart Danielsson. Information: 08-712 67 17

Spiritual Healing

Kurser i Spiritual Healing kommer att anordnas av The Aetherius Society i Stockholm efter nyår. För ytterligare upplysningar, var god kontakta: Marie Norlen, The Aetherius Society, 757 Fulham Road, London SW6 5UU, England. Tel: 01-736 4187/01-731 1094 VATTUMANNEN har information efter nyår.

Polaritet

Ronald Nameth ger grundkurs och fortsättningskurs i Polaritetsterapi. Ronald anordnar även kurser på begäran och för de som har svårt att finna lämpliga tider. Skriv eller ring till: POLARITET Kapellgränd 17 A 116 21 Stockholm tel: 08-43 57 09

Intensiv Psykoterapi

- 1. Aktiv Självutvecklingsgrupp
 - 2. Regressions-terapigrupp
 - 3. Psykomotor-terapigrupp
- För ytterligare information kontakta: Leo Berlips, psykoterapeut A-medlem Riksföreningen Psykoterapicentrum Ingeborgsgatan 4, 416 59 Göteborg Tel: 031-22 27 86, 15 67 46

MARTINUS -

LIVETS BOK, del 4 har nu kommit ut. 400 sid. ca.pris 96.50 (Hälsans Förlag, finns på Vattumannen)

OPERATION RÄDDA TELLUS
KÄMPAR FÖR ATT SPRIDA KUNSKAP OM LIVSLAGARNA
FÖRSTÅELSE OCH ANSVARSKÄNSLA
PÅSKYNDAR DEN ANDLIGA EVOLUTIONEN
EN NY JORDISK GEMENSKAP GER - MAT - FRED - FRIHET
BRÖDERSKAP - RÄTTVISA
KÄRLEK - BARMHÄRTIGHET
ÅT ALLT LIV PÅ JORDEN

OPERATION RÄDDA TELLUS
Box 7020
700 07 ÖREBRO 7

BOKAFIKET
VÄGG-PLAN SCH November 1978
VARJE LÖRDAG: MUSIK OCH DANS
MÅNDAG: HÅLNING
TISDAG: FÖREDRAG, DISKUSSION
TORSDAG: TEATERVERKSTAD
FREDAG: SJÄLVFÖRSTÄLLNING
Har du plats i din bil eller behöver du en lift?
BOKA-FIKET, liftarservice
Åsögatan 123
116 24 Stockholm
Öppet alla vardagar mellan 11 - 18
lördagar mellan 11 - 22
ps. vi har fika ord!
Ring 08-435795

Vår älskade Guru
Shyam Sundar Goswami
• 11 oktober 1891 i Santipur, Indien
† 13 oktober 1978 i Stockholm
Outsägligt saknad.
KARIN SCHALANDER LÄRJUNGAR VÄNNER
Om Bhoorbhuvasuvah Thath savithur Varenyam Bhargo devasya dheemahi Dhiyo yonah Prachodayath Oh Bhagavan Satya Sai Baba! My humble soul do kindly guide.
Jordfästningen äger rum fredagen den 3 november 1978 kl 13.30 i Gräsmarks kyrka (Värmland). Meddelas end. på detta sätt.

MISSA INTE

Sökarguiden

SÖKAREN

SÖKARGUIDEN FÖRMEDLAR KOSTNADSFRITT INFORMATION OM FÖREDRAG, KURSER, MÖTEN OCH MYCKET ANNAT SOM HÄNDER PÅ DEN ANDLIGA FRONTEN I STOCKHOLM OCH ÖVRIGA SVERIGE. NU UTVIDGAR VI TILL TVÅ SIDOR!

SÄND IN INFORMATION OCH PROGRAM TILL:

SÖKARGUIDEN

C/O PER SELLMANN

DROTTNINGGAT. 85, 2TR

111 60 STOCKHOLM

Det beror på dig om andra får reda på vad just din förening eller organisation har för program. Sätt in SÖKARGUIDEN i ert medlemsregister!

Sökarguiden
FLYGANDE TEFAT I STOCKHOLM

Sökarguiden
Vipassanameditation i Dalarna

Sökarguiden
Prof. Hans Bender | Arthur Janov

Sökarguiden
Sommarkurser! Planera din sommar nu!

Sökarguiden
The FARM besöker Stockholm!

Sökarguiden
SLUSS

Sökarguiden
Läkemedel

SÖKAREN
NR7

SÖKAREN
FESTIVAL FOR MIND & BODY

November '78		NU TVÅ HELA SIDOR!	
1 Onsdag	Paul Selinger "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
2 Torisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
3 Fredag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
4 Lördag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
5 Söndag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
6 Mandag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
7 Tisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
8 Onsdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
9 Torisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
10 Fredag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
11 Lördag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
12 Söndag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
13 Mandag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
14 Tisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
15 Onsdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
16 Torisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
17 Fredag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
18 Lördag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
19 Söndag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
20 Mandag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
21 Tisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
22 Onsdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
23 Torisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
24 Fredag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
25 Lördag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
26 Söndag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
27 Mandag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
28 Tisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
29 Onsdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	
30 Torisdag	Åke Pichberg "Sinnets mysterier" 44	Åke Pichberg, kyrklands i LK. kl 19.30	

PS. Du prenumererar väl på SÖKAREN? Annars går du ju miste om mycket som händer!

Utkommer med 10 illustrerade nummer om året. Provnnummer gratis
SÖKAREN, Box 3063, 103 61 Stockholm 3 · Tel. 08/69 60 27

Julhandla hos VATTUMANNEN

MAGINS HISTORIA, Richard Cavendish
Boken behandlar amuletter, hieroglyfer, drömydning, medicins magi, förbannelser och trollformler, astrologi, Nostradamus etc. 224 sid. inb. ill. 79:-

VARDAGSYOGA OCH MEDITATION, Bert Yoga-Jonson
En djuppsykologisk handbok i livskonst. En inträngande och perspektivrik yogabok helt anpassad för västerlänningar. 160 sid. rikt ill. inb. 59:-

TILL EGYPTEN, Paul Brunton
Tack vare sin djupa, mystiska erfarenhet i kombination med en upphöjd, filosofisk insikt kan dr Paul Brunton göra de forntida egyptiska mysterierna och invigningarna verkliga och levande för oss. 224 sid. ill. häft. 55:-

MAGICAL CHILD, Joseph Chilton Pearce
Rediscovering nature's plan for our children. A strong, carefully reasoned book that details the wisdom of childhood and shows why and how we must learn from children. 256 sidor, inb. extra julpris! förr 85:- NU 65:-

THE TIBETAN BOOK OF THE DEAD
The great liberation through hearing in the Bardo. A new translation with commentary by Francesca Fremantle and Chögyam Trungpa. 119 sid. ill. häft. 31.75

CUTTING THROUGH SPIRITUAL MATERIALISM, Chögyam Trungpa
We can deceive ourselves into thinking we are developing spiritually when instead we are strengthening our egocentricity through spiritual techniques. This fundamental distortion may be referred to as spiritual materialism. 250 sid. ill. häft. 49.50

THE ORIGINAL DIET, Karen Cross Whyte
Raw vegetarian guide and recipe book. Mankind and its progenitors have eaten raw foods and especially vegetables, nuts and fruits - since the beginning. 109 sid. ill. häft. 31.50

THE CONCISE PLANETARY EPHEMERIS for 1950 to 2000 A.D.
It is the most precise data for 50 years. Inb. 225:-

HUSTABELLER FÖR SKANDINAVIEN (lat.54° 0' - 66° 0')
Med Placidus hussystem (det vanligaste) samt dessutom tabeller för både Regimontanus och Campanus-systemet. Exakta specialtabeller för Stockholm, Göteborg och Helsingborg. Omvandlingstabeller, logtab. etc. Häft, ill. 39:-

MAKTENS ANDRA RING, Carlos Castaneda
Castanedas sista bok nu i svensk översättning! 316 sid. häft. 46:-

DU HAR VÄL VÅRA KATALOGER PÅ UFO- OCH HÄLSOBÖCKER?
NYA BÖCKER KOMMER IN STÄNDIGT, OM DU HAR VÄGARNÄR FÖRBI
SÅ TITTA IN PÅ VATTUMANNEN, DROTTNINGGATAN 83, STOCKHOLM.
VI SKICKAR GÄRNA BÖCKER MOT POSTFÖRSKOTT.

VATTUMANNEN

Den Nya Tidsålders Bokhandel

BOX 45096, 104 30 STOCKHOLM
AFFÄR: DROTTNINGGATAN 83
TELEFON: 08-10 96 15

Kyrkan bär falskt vittnesbörd om nyreligiositeten

I ett pressmeddelande från Kyrkans Informationscentral daterat 1978-05-24 med rubriken "Ta hand om religiöst sjuka" står följande, återgivet i sin helhet:

"Den danske teologen Johannes Aagaard talade om de mentalt och 'religiöst' sjuka vid ett möte med Lutherska Världsförbundets (LVF) kommission för kyrkosamverkan i april. - De behöver uppmärksammas av kyrkans missionsarbete, menade han.

I den del av talet som fångade största intresset från de 80 deltagarna, nämnde han att bland de 'religiöst sjuka' finns offren för gurus och liknande religiösa ledare. Han kritiserade kyrkorna för att underskatta de nyreligiösa rörelsernas inflytande, som han menade expanderade fenomenalt snabbt."

Denna text härrör egentligen från Lutherska Världsförbundets svenska sektion i Uppsala och är en ordagrann översättning av ett meddelande från moderorganisationen i Genève. Sällskapet Religiöst Forum har genom kontakter i Danmark försökt få fram Johannes Aagaards tal i sin helhet inför LVF - men förgäves.

Docenten Johannes Aagaard i Aarhus är tillsammans med den i München verksamme Pfarrer Friedrich-Wilhelm Haack - populärt kallad "kultjägaren" - utan tvekan den sk nyreligiositetens häftigaste vedersakare i norra Europa. Mycket av den information om nyreligiösa företeelser som cirkulerar i massmedia, hos olika myndigheter och i litteraturen i Sverige och övriga nordiska länder härrör ursprungligen från honom.

Men oberoende av vad Johannes Aagaard verkligen har sagt i sitt tal i Genève - det framgår ju inte av pressmeddelandet - är det faktum att organ inom Svenska kyrkan låter sig användas som språkrör för ett pressmeddelande med ett så-

dant obskyrt innehåll anmärkningsvärt!

Meddelandet är sakligt sett synnerligen vagt formulerat men torde ändå hos sina läsare framkalla bestämda, negativa föreställningar om nyreligiositeten.

Riktigt vad som i texten avses med "religiöst sjuka" framgår inte, men en koppling görs till mentalsjukdom. Så påstås det att anhängare av "gurus och liknande religiösa ledare" skulle vara "offer" och "religiöst sjuka". Tanken torde vara att gurus m fl framkallar sjukdom hos sina "offer". I nästa mening varnas för de nyreligiösa rörelsernas inflytande i allmänhet. Läsaren får således det intrycket att nya religioner överlag skulle förorsaka mentalsjukdom hos sina medlemmar, vilka samtidigt skulle vara vilseledda, exploaterade offer för bedrägliga religiösa ledare. Detta förhållande skulle rättfärdiga ett ingripande från de etablerade samfundens sida i form av "missionsarbete". Man dömer ut de sk nya religionerna och deras anhängares frivilliga, medvetna religiösa ståndpunktstagande, samtidigt som man skjuter fram positionerna för sin egen missionsverksamhet. Under sken av att man försvarar folkhäl-
san vinner man utrymme för sin mission.

Det är t ex symptomatiskt att docenten Aagaard i Ebeltöft utanför Aarhus driver ett kristet "rehabiliteringsinstitut", där han säger sig vilja ta emot "offer" för nyreligiositeten (se t ex artiklar i Sökaren nr 7 och 8/1977, ss 15 resp 12-15). Man kan därför förstå att han på det här sättet försöker utveckla ett slags legitimation åt sig för denna verksamhet. Det kan dock inte anses vara den kristna missionens utan samhällets sak att hjälpa människor socialt eller på annat sätt vilka fått problem i samband med sin kontakt med ett visst samfund eller

en viss religion. Inom Religiöst Forum anser vi det självklart att sådana problem kan uppstå, vare sig det rör sig om kristna eller icke-kristna rörelser. Så sent som förra året hände det t ex i Karlshamn att en ung man tillhörande en frikyrkoförsamling tände eld på gudstjänstlokalen - sedan han först burit ut en Kristus-staty. Han ville hämnas på församlingen som fryst ut honom och drivit honom till desperation. Han dömdes till slut psykiatrisk vård.

Vid misstänkliggörandet av de nyare religiösa rörelserna intar "sjukdomsmyten" en framträdande plats. I stället för att gå in på lärofrågor där det går att argumentera förnuftigt och föra en vettig diskussion väljer man alltså att ifrågasätta den "nyreligiöst" engagerades mentala hälsa. Genom att han kallas "offer" omyndigförklaras han i sitt religiösa ståndpunktstagande. Han anses vara i behov av vård. Vaga termer som t ex "schizofren", "neurotisk", "paranoid" eller "hjärntvättad" används ofta i detta sammanhang och av människor som inte ens är psykiatriskt bevandrade. Den här typen av argumentering är speciellt farlig, eftersom den på kontinenten och i Nordamerika tagits som förevändning för att "deprogrammera" religiöst "avvikande" människor. Deprogrammering är en form av hjärntvätt som utvecklades under Koreakriget och som sedan dess kommit till användning i politiska och religiösa sammanhang först i USA och Kanada, numera även i Europa. Fenomenet innefattar fysisk och psykisk tortyr och är mycket kränkande (se artikel i Sökaren nr 4/78, ss 22-23).

Psykiatrin har alltsedan 1800-talets slut missbrukats för både politiska och antireligiösa syften. Psykiatern William Hirsch påstod t ex redan 1910 att inte bara Jesus utan

alla de judiska profeterna och Paulus var sinnessjuka. Sådana här spekulationer kulminerade naturligtvis under nazi-tiden, men så sent som 1972 kunde en bok publiceras i USA med titeln "Mental Illness: The Jewish Disease", där det påstås att judarna "besmittat" hela det amerikanska folket med schizofreni. Samtidigt har ju ledande psykiatrer i USA i dunkla politiska syften förklarat hela det amerikanska samhället för sjukt. I Sovjet kan man med hjälp av den vaga och därför mycket användbara termen "schizofreni" spärra in sk dissidenter, dvs bl a medlemmar i av staten ej godkända trossamfund, i psykiatriska specialfängelser. Solsjenitsyn har kallat denna verksamhet "andliga mord, grymmare än gas-kamrarna".

Anknytningen mellan sjukdomsmyten och fenomenet deprogrammering personifieras av den amerikanske psykiatern John G Clark. Han har sinnessjukförklarat flera miljoner anhängare av nya religioner och hans samröre med deprogrammeringsrörelsen och Ted Patrick är belagt. Clark har nu inbjudits av Deutsche Gesellschaft für Kinder- und Jugendpsychiatrie för att tillsammans med bl a Pfarrer Haack diskutera hur de nya religionerna skall bekämpas i Västtyskland.

Hur absurd den här mytbildningen om de nya religionerna är, framgår t ex av att hela den hinduiska världen protesterade när Hare Krishnarörelsen ställdes inför rätta i New York för några år sedan anklagad för hjärntvätt av sina medlemmar. Religiösa ledare, politiker, akademiker, ämbetsmän, föräldrar, 10 000 hinduer bara i staten New York, protesterade mot religionsförföljelsen.

Ateister och kristna går hand i hand i kampen mot främmande religioner. Att sjukdomsmyten har använts, används och kommer att användas även mot kristna har inte fallit Haack eller Aagaard in. Den dag folkopinionen genomsådar halten i deras verksamhet kommer att bli en svår dag inte bara för dem själva och deras lärjungar utan framför allt för deras kyrkor.

Det är plågsamt och kränkande för en allvarligt religiöst engagerad människa att få sin mentala hälsa ifrågasatt, och det är inte lätt för ett samfund med oftast mycket små ekonomiska, juridiska och kunskapsmässiga resurser att vetenskapligt bevisa att man inte hos sina medlemmar orsakar mentala störningar. Många religiösa ström-

ningar ger anledning till avvikande beteenden hos sina medlemmar, men detta får inte förväxlas med vad som kan kallas sjukligt eller onormalt. När kyrkliga opinionsbildare agerar på sätt som ovan, appellerar de till det sämsta hos människor - deras rädsla för det avvikande och främmande. För ett samhälle med demokratiska och pluralistiska målsättningar borde tvärtom religiös mångfald och mångfacettering ses som något positivt.

Jag skall avslutningsvis bara generellt antyda hur det egentligen kan förhålla sig med sjukt och friskt inom nyandliga rörelser:

Transcendental Meditation, som av frikyrkliga vedersakare (se artikel i SvD 1978-05-22) påstås vara hälsovådlig, har friats genom en undersökning av professor Ottosson i Göteborg, vilken utförts på initiativ av Socialstyrelsen. Det fanns bland TM:s medlemmar en *lägre* neurosfrekvens än hos den övriga befolkningen.

När *Scientologykyrkan* för flera år sedan ådömdes ett drygt skadestånd till en psykiater i Göteborg berodde det på att de på ett konkret och beslutsamt sätt demonstrerat mot att han utförde elchocker på gravida kvinnor delvis i forskningssyfte.

Den scientology-inspirerade länkrörelsen *Narconon*, som bekämpats av Socialstyrelsen bl a på grundval av material som pastor

Wikström vid Svenska Kyrkans Missionsstyrelse hämtat hem just från Pfarrer Haack i München, har ett av de framgångsrikaste narkomanprogrammen i Sverige.

Hare Krishna-rörelsen i USA har mottagit ett officiellt tack från guvernören i Kalifornien för sin stora insats på drogrehabiliteringens område. Hare Krishna-rörelsen driver för övrigt flera hjälpprojekt i Indien där man bygger upp mönstersamhällen på gammal vedisk grund med stöd av den indiska staten - projekt som studeras bl a av svenska SIDA.

Hur man än definierar religion så kan man aldrig bortse från att den ofta har en terapeutisk funktion - oavsett om det rör sig om kristendom, hinduism eller någon annan religion. Religion kan vara farlig om den leder till blockeringar, rättshaveri, fanatism, verklighetsflykt eller intellektuell kapitulation. Men sådant kan förekomma i alla religioner och är i själva verket avarter av religion.

Den religiösa omvändelsen innebär i alla religioner antagandet av en helhetssyn som ger mening och struktur åt en annars grymt oförklarlig och meningslös tillvaro. I det ligger ingen verklighetsflykt: samma fakta struktureras i omvändelsen bara på ett annat sätt, så att allting kommer "på rätt plats". Kaos blir kosmos. Det är raka motsatsen till den psykiska sjukdomens sönnerfall av personligheten.

I TYSKLAND

Nazisterna kom - och det gällde kommunisterna. Jag sa ingenting, för jag var inte kommunist.

Sen kom de igen, och nu gällde det judarna, och jag sa ingenting för jag var inte jude.

De kom igen - nu var det fackföreningsfolkets tur, och jag sa ingenting för jag tillhörde ingen fackförening.

Sen kom de efter katolikerna, och jag var protestant, så jag sa ingenting.

Sen hämtade de mig...

Då fanns ingen kvar att föra någons talan.

Martin Niemöller
protestantisk teolog i Tyskland 1945

Boken Blå månen Shangrila

sökes
Tel. 08/777 85 29

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:–

**Buddhas tal till Kalamafolket/
Talet om rätt syn**
40 sidor, ca 19:–

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:–

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:–

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Seminarier:

JAN 27–28
Orsak och verkan – karma och reinkarnation. Människokroppens subtila geometri och rymdenergi. Polariseringar av energiblockader för behandling av korta ben och för sacrala ojämnheter. Strukturbalansering av ryggraden. Pelvisbassängens polariteter. Gasfrigörande teknik – kosmisk föda och polär diet.

Anders B-son Johansson
Polarity Center–Hälsovisdomsskällan
Fjällgatan 23 A, 116 45 Stockholm
Tel. 08–40 30 07 el. 08–712 67 17

Kontakt

Tjej eller kille, saknar du en kompis som delar din inställning att söka utrona verkligheten och att själv förnimma det sanna? Jag gör det. Du sällsamma företeelse, svara mig, en kille 25 år, innan samhälle och omgivning sakta och omärkligt kväver det frö som blev sått.

Svar till "Omkring Stockholm"
Sökaren f.v.b.

Gåvor

Christer Österberg, Vallentuna, 40:–,
Sigrid Lindberg, Uppsala, 18:–, Roland Eriksson, Alingsås, 95:–.
Summa kronor 150:–. Hjärtligt tack! Red.

STÖD TIBETANSKA FLYKTINGBARN PÅ ETT KLOSTER I INDIEN.

Inga mellanhänder. Du står själv för kontakten med barnet. Understödet storlek är valfritt och sänds enklast direkt med postgiro. Alla bidrag är lika välkomna! Foton och adress fås genom Britt Lindhè, Harberget, Vaksala, 755 90 Uppsala
Tel. 018/31 73 30.

HOROSKOP

Personligt födelsehoroskop ställes. Uppgift om klockslag, datum och plats för födelsen erfordras.

Mot postförskott 60 eller 100 kronor + porto beroende på önskad utförlighet.

Maj Hansson

Tingshögsvägen 78
222 40 Lund

Polaritetsterapi

för balansering av energiströmmarna i kroppen leder till mental hälsa och fysisk vitalitet.
Dietråd.

Göteborgs Polaritetscenter

Benno och Lora Svensson
auktorerade terapeuter

Tel. 031/43 49 73
kl. 10.00–13.00

VÄLKOMNA TILL VÅRT BIBLIOTEK

Teosofiska Samfundet Pasadena

Sveavägen 45, 1 tr., Stockholm.

Ni möter i vår litteratur en tidlös livsfilosofi, som belyser dagens mest trängande frågor och behov.

Öppet: Månd. + onsd. 12–15
Tisd. + torsd. 17–19

DE VISES STEN

av Henry T. Laurency
2:a upplagan

Ur innehållet: Inledande kulturpsykologisk orientering. Esoteriska världsåskådningen: redogöres för bl.a. tillvarons tre aspekter, kosmosmanifestationen, livets mening och mål. Esoterisk livsåskådning: livslagarna för frihet, enhet, utveckling, självförverkligande, ödet, sådd och skörd, aktiveringen.

Inb. 328 s. Pris kr 60:– frakt inräknad. Mot postförskott från:

Fru Sonja Reuterskiöld
Källsprångsgatan 5, 5 tr
413 20 GÖTEBORG

Valdy o. Lennart Andersson
Norrhagsvägen 15
125 32 ÄLVSJÖ

Enbart rättelsebladet till D V S kan beställas mot kr 2:– i frimärken hos Lars Adelskog, Västerskogen 1, 185 00 VAXHOLM.

PERSONLIGA HOROSKOP

Karaktärshoroskop, partnerskapshoroskop och svar på direkta frågor göres och sändes mot postförskott. Inga förutsägelser göres men råd gives gärna om bästa tiden för att handla så att bästa resultat uppnås. Alla horoskop kostar minst 100:–, karaktärshoroskopen kan fås för 100:–, 150:– eller 200:– beroende på önskad utförlighet. Ange dag, månad, år för födelsen och om möjligt även klockslag och plats. Många nöjda kunder. Porto tillkommer.

KENTH SKOGLUND

BOX 2018, 824 02 HUDIKSVALL, TEL 0650/163 89

Artikelförfattaren Bertil Falk inne i Lamayuru Gompa, det äldsta klostret i Ladakh, där de misstänk-samma lamorna år 1887 vägrade avslöja var det fanns skrifter om Jesus bevarade. (Foto Katarina Falk.)

Lama Jesus Forts.

har sin familj i Ladakh, har emellertid fått tillstånd av huvudlamen i Hemis att genomföra en katalogisering av dessa böcker. Hittills har tre rum avverkats, men Mohammed Din Khan, som forskaren heter, har ännu inte hittat något manus om Jesus. Det återstår emellertid sju rum med böcker att gå igenom.

En annan intressant uppgift har nyligen dykt upp i en bok av en engelsk resande – "Among Dervishes" (1977) – som av en slump stött på en gammal judisk bosättning av Kristus-anhängare nära Herat i Afganistan. Dessa judar, till antalet cirka 2 000, uppges kalla Jesus för "Jesus av Nazareth från Kashmir", och en av männen som författaren träffade påstod sig vara 63:e generationen i nedstigande led efter den förste personen som kristnats av Kristus.

Det fortsätter alltså att dyka upp Jesus-legender i de mest oväntade sammanhang inte minst utmed delar av den gamla sidenvägen. Jag skulle självfallet gärna vilja komma till Herat och på ort och ställe ta reda på sanningshalten i denna nya berättelse. Jag får väl göra det samtidigt som jag återvänder till Ladakh och Hemis för en längre vistelse i detta land på världens tak, som naturligtvis har mycket annat än Jesus-legender att bjuda på. Denna gång tillbringade jag bara

åtta dagar i Ladakh, varav fyra dagar och två nätter på landsvägen mellan Srinagar och Leh. Feber, näsblod och annat gjorde att jag bara fick två effektiva arbetsdagar till mitt förfogande utanför huvudstaden Leh. Från och med oktober 1978 ska det emellertid gå lätt att resa till Ladakh även för den som vill undvara strapatsen att skumpa i buss på en av världens tuffaste vägar. Då introducerades nämligen flyg två gånger i veckan mellan Srinagar och Leh. Karavanvägens två–tre veckor har decimerats till en halvtimme av den moderna kommunikationstekniken. Fast lite av tjueningen försvinner ju förstås...

Vad ville Harry Price? Forts

förstås som följderna av en överallt i naturen verksam lag.

Vi människor är ännu så kortsynta, och vår kunskap är ett styckverk. Stundom är ock ödmjukheten ringa.

¹⁾ I och för sig kan det betraktas som anmärkningsvärt att en person med L. H:s vetenskapliga kapacitet, människokunskap och erfarenhet principiellt ställer sig avvisande till parapsykologin.

²⁾ För att inte på något sätt störa den spontana utvecklingen av denna sak upptogs ingen kontakt med Ö. E. förrän i januari 1951. Han meddelade därvid, att Mr Price redan före hans ankomst till lasarettet i Lund upplyst honom om att någon faktisk diagnos inte skulle kunna sättas på medicinska kliniken. Hans vistelse där skulle endast möjliggöra att han kom över till sinnessjukhuset, dit han enligt Mr Price till slut borde komma.

Denna upplysning förklarar den av alla undersökande läkare hos patienten iakttagna förvånande villigheten att intagas på sinnessjukhus. De flesta patienter är ängsliga inför en vistelse på ett sjukhus av denna art, men hos Ö. E. kunde inte vid något tillfälle någon fruktan eller oro konstateras.

Under vistelsen på sjukhuset ökade Ö. E. väsentligt i vikt men har sedermera magrat igen. Vid ett tillfälle trodde man sig på röntgen kunna iaktta en tuberkulös process hos honom, men förändringarna i lungorna gick snabbt tillbaka utan att man kunde med säkerhet finna den direkta orsaken. Även efter vistelsen i Lund har Mr Price någon gång meddelat sig med Ö. E.

Ju mer man lär känna Ö. E., desto tydligare märker man, att hans intelligens ligger betydligt över genomsnittet, att han nått fram till ett ovanligt objektivt omdöme och att hans allmänna livsuppfattning under årens lopp alltmer vidgats och fördjupats.

³⁾ Så vitt kunnat utrönas har det inte i svenska tidningar funnits något meddelande om att Harry Price dött, i varje fall inte i de tidningar som Ö. E. kan ha haft tillgång till.

⁴⁾ Andra upplagan av denna bok blev föremål för en recension i novembernumret av den engelska tidskriften Light (1951). Där refererades också ganska utförligt den här återgivna berättelsen om Harry Price. I decembernumret av samma tidskrift inflöt ett meddelande med anledning av recensionen, och senare förfrågningar i England har bekräftat, att den lämnade uppgiften torde vara korrekt. Meddelandet är av följande lydelse:

"Högst oväntat har vi av Mrs Henry Richards fått en liten upplysning angående den avlidne Mr Price. Den är intressant med hänsyn till de fakta som omtalades av Miss Signe Toksvig (vilken författat recensionen i Light) i hennes artikel 'Återvände Harry Price?', som förekom i novembernumret av tidskriften.

En kort tid före sin död åt Mr Price lunch hos Debenhams tillsammans med Mrs Richards och Mrs Peel Goldney. Det hände sig att den 'eviga frågan' (= frågan om möjligheten för de döda att visa sig för de levande) kom att diskuteras och Mrs Richards berättade, att Mr Price kastade huvudet tillbaka på sitt karakteristiska sätt och sade: 'När jag är död kommer alla medier i England att svära på att jag har uppenbarat mig, men om jag verkligen kan uppenbara mig skall det bli på ett alldeles nytt sätt, nämligen på andra sidan havet (in an entirely new way, over the seas)!' "

⁵⁾ Alfvén, a a, s 17.

HOROSKOP

Mini-horoskop 17 sv/kr
Utförligt
personligt horoskop 46 sv/kr
Progressivt årshoroskop 46 sv/kr
Astro-Bladet sendes gratis

Peter Sørensen

Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj
Danmark

HOROSKOP

Personliga födelsehoroskop tecknas och tolkas. Uppgifter om tid och plats för födelsen erfordras. Mot postförskott 65:–, 120:– eller 200:– beroende på utförlighet. Årshoroskop för tolv månader framåt ställes mot 50:–. Även rådgivning och undervisning i astrologi.

Astrolog Per Dahlin

Pl. 1253, 830 43 Ås
Tel. 063/302 39

Ny livsstil skall rädda världen

Det finns otvivelaktigt ett ökande intresse i vårt samhälle för en ny livsstil, ett mera helt, ekologiskt och solidariskt sätt att leva med djupare relationer mellan människorna och en rättvis fördelning av världens resurser. Det visar sig bl a i det ökande utbudet av litteratur som berör de här ämnena. Från förlagens sida sker det här mer av omsorg om den egna lönsamheten än om världens öde, men den här utgivningen är ju onekligen bra för oss som verkligen känner behov av att rädda världen.

Ett av de senaste tillskotten i den här bokfloran heter *Naturligt-vis. En handbok för en ny livsstil* (Bonniers). Den är skriven av Ingrid Olausson och illustrerad av hennes dotter Lena. Bokens utgångspunkt är att vi i de rika länderna inte kan fortsätta leva som vi gör nu med en allt hastigare förbrukning av jordens resurser och förstörelse av framtida livsmöjligheter, samtidigt som resten av världen svälter. Ett vanligt argument man kan få höra när man påpekar det ödesdigra i vår civilisations utveckling är att det visserligen är sant det man säger, men hur ska vi kunna förändra det hela? Det är omöjligt, för att inte säga blåögt naivt, brukar en cynisk svarsvariant lyda.

"Naturligt-vis" är en bok som tar fasta på klyftan mellan kunskapen om världens tillstånd och människors oförmåga att själva göra något för att förändra det, och den gör det på ett konstruktivt sätt. Klyftan kan överbryggas och förändringen börjar i och med mig själv. Boken försöker få folk att ta ansvar för världens utveckling och den vill bidra till vad jag brukar kalla kompetensrevolutionen, nämligen att man själv försöker skaffa sig grundläggande, livsnödvändiga kunskaper och färdigheter och därigenom träder ut ur den passiva konsumentroll, som de flesta har i dag, en roll som förutsätter att andra styr och ställer och tillverkar åt oss på livets alla områden. "Naturligt-vis" vill bidra till att göra oss alla till "generalister", d v s människor som kan lagom om mycket vilket skulle göra

många experter, som kan mycket om livet, överflödiga. Det är därför en radikal samhällsförändring som kan utläsas ur boken, om man drar ut dess resonemang en del.

Här får man många bra tips på vad man kan göra på det individuella planet för att försöka styra världen rätt och samtidigt må mycket bättre än vad de flesta gör i dag. Överflödskonsumtionen i de rika länderna har ju knappast ökat vad man kan kalla den allmänna lyckan, eller folks tillfredsställelse med sina liv, och här anges något av den omställning i livsstil som kan vända den utvecklingen. Här får man goda råd när det gäller kosten (man är vad man äter), hur man bakar, gör yoghurt, odlar (såväl i trädgårdsland som i köksfönster), hur man kan göra trädgård av oländig mark, hur man lägger en komposthög, vilka vilda växter man kan äta och hur de förvaras, hur man kan ta tillvara sitt köksavfall och avloppsvatten, hur man isolerar och sparar energi och utnyttjar solenergi och hur man kan öka sin harmoni genom meditation och yoga-övningar.

Det handlar alltså om hur man som individ kan återgå till naturens stora kretslopp och bryta vår civilisations linjära uppåtstigande. Så gott det nu går i vårt väldigt centraliserade och institutionaliserade samhälle. På många områden måste den individuella omställningen kompletteras med ett kollektivt, samordnat politiskt agerande. Det gäller t ex en sådan ödesfråga för både vårt och framtida generationers samhälle som kärnkraften. Det är i och för sig viktigt och nödvändigt med individuellt elsparande och lågkonsumtion av onödiga varor, men det måste kompletteras med aktioner på samhällsnivå om kärnkraftsutbyggnaden ska kunna stoppas. Det är nämligen starka krafter som ligger bakom den och de tänker inte avbryta utbyggnaden för att folk sparar el. Likaså är det starka krafter som drar mest fördel av i-ländernas utplundring av u-länderna och de krafterna kan inte enbart bekämpas med personliga omställningar av konsumtionsmönstret.

Man skulle kunna säga att det på de flesta områden handlar om ett två-fronts-krig (minst!) – på den personliga nivån i enlighet med de råd som ges i "Naturligt-vis" och på den samhälleliga nivån, t ex i form av miljöorganisationer. På den här punkten tycker jag att boken har en del brister eftersom den nästan lägger all tonvikt på den personliga nivån. I och för sig ligger nödvändigheten av att verka på samhällsnivå underförstådd i boken men jag tycker det kunde sägas mer rakt ut och jag tycker också att "Naturligt-vis" skulle ha kunnat ge en del samband bättre, t ex hur har det blivit så här? Men det är bara fråga om en mindre bock i kanten – det väsentliga är att boken ger sina läsare en chans att känna och ta ett praktiskt ansvar för världens utveckling. Den gör det dessutom på ett lätt-samt sätt och, vilket är mycket viktigt, den fastslår att det är både roligt och personligt tillfredsställande att lägga om sitt liv mot en ny livsstil.

Jörgen I. Eriksson

Sökaren Ragnar som bok

"Sökare, vem är det? Sökare, det är du som funnit det som aldrig kan vinnas, men som ständigt måste göras nytt." Orden är Per Ragnars i hans nyutkomna bok *En sökares dagbok* (Zindermans förlag). I boken finns många av Per Ragnars reflexioner från Sökaren, men också annat stimulerande och läsvärt. Allt i boken handlar innerst just om detta som aldrig kan vinnas eller fångas in, men som lockar alla som ställer existentiella frågor.

Per Ragnar blandar det lilla och det stora, mikrokosmos och makrokosmos på ett naturligt och skickligt sätt. För mig ligger kanske bokens största värde i detta, allt blir betydelsefullt – också det minsta och trivialaste. Allt sätts in i ett större sammanhang, i Helheten. Sen må det gälla marxismen, parapsykologin, döden, kärleken eller bara en stackars julgris som talar ut! Per Ragnar reflekterar över det mesta i vår tid som är värt att reflektera över. Ofta nickar man instämmande: just så har ju också jag upplevt det. Jag tror att många sökare kommer att känna igen sig i Per Ragnars nya bok och finna tröst och styrka i den.

Avsnittet om döden är skrivet med personlig inlevelse, med öppenhet och varsamhet. "Gråten måste få sin tid, smärtan sin, saknaden sin. Sorgen är för de närmaste anhöriga ett arbete, oändligt jobbigt många gånger att ta sej igenom, men det finns ingen annan väg. Vi måste låta fördämningarna brista, känslorna välla ut." Boken innehåller också rent konkreta råd, särskilt råden hur man kan hjälpa en vän i sorgearbetet är värdefulla och livsnära.

Vårt århundrades kända fysiker, biologer och kemister citeras ofta och det är iögonfallande hur väl t ex den nya fysikens tankar sammanfaller med mystikernas erfarenheter från olika tider. Universum är ingen stor maskin utan snarare en levande organism, en process fylld av relationer och samband.

Kapitlet om reinkarnation inleds med några berömda filosofers yttranden. Per Ragnars egna funderingar är nyktra och väl grundade, ovanligt när det gäller ett område som detta, som är som gjort för spekulationer och sensationer. "Jag tror på Jagets vandring från en upplevelsenivå till en annan. Från instinktens utveckling går vägen vidare genom växtriktets vidgade förmimmelser av ljus och mörker. Till djurvärldarnas upplevelser av ont och gott, hot och välbefinnande. Som leder in i den begynnande människovärlden. Där den stora upplevelsen av Jag och Det, Dem börjar. Där liv följer på liv, som skolklass avlöser skolklass. Där vi börjar äta av kunskapens träd för att av dess frukter växa i insikten om vad som skapar bra och dåliga betingelser. Och det är sannerligen inte bara kejserliga eller drottninglika liv vi lever. I skiten, i smutsen,

genom dödande och dödar, genom fatigdom och spekulationer, rikedom och förnedring, förnedrande och utlevande, genom siden, trasa och lump går vårt odödliga Jag på sin livsupplevelses eviga vandring. Vårt lilla klot Tellus rymmer ett antal skolor och läroanstalter. Och ett oändligt universum vimlar av världar, högsolor, grundskolor, specialutbildningar.

Vi har alla tronat överst, vi har alla trampats underst. I Evigheten är ingen hög eller låg. Där är vi alla lika, innerst.

Summan av tidigare livs erfarenheter, den 'moraliska' kvalitet säger vem du är i dag. Det är den du är i dag som är det enda viktiga. Ditt vardagsarbete. För dej för morgondagen." Kan det sägas finare? Mitt i allt det jordnära och vetenskapliga som Per Ragnar presenterar dyker det upp formuleringar fyllda av en inre mening och en stilistisk glans, som måste fylla varje sökare med glädje och igenkännande. "Ska ordet frälsning överhuvudtaget användas så är det på detta sätt. I insikten om att det dagligen och stundligen går att korrespondera med Tillvarons Innersta Kraft. Att mitt i svårigheter och problem ändå bottna i en grundupplevelse av Någon som leder."

Just nustår många och känner sig som Per Ragnar, som ett barn på stranden till den stora Oceanen. Då känns det bra att det finns barn som vill dela med sig av vad de ser och hör och upplever, inte bara på stranden utan också av vad de skymtar långt där borta, borta vid horisonten.

Eva Jagrell

Mera om meditation

En ny bok om TM är *T M Boken. Transcendental Meditation* av D Denniston och P McWilliams. Den har utkommit i år på förlaget Askild & Kärneku. (Översättning av L Jones.)

Det som skiljer den här boken från andra TM-böcker är framför allt det pedagogiska greppet och den programmatiska uppläggnings. Av de 221 sidorna består ca 70 helsidor av skämtsamt suggestiva teckningar, skickligt utförda av illustratören Barry Geller som är "huvudansvarig för formgivningen vid Maharishi International University Press, den europeiska produktionsenheten för TM-rörelsen" (s 7). Återstående 151 sidor är till hälften upptagna av teckningar/stapeldiagram och till hälften av själva texten som är författad av två erfarna amerikanska TM-lärare. Precis som illustrationerna är också den kanske något knappa texten positiviserande och medryckande. Hela boken bär prägel av att vara en populär handbok i TM-programmet med underförstådd imprimatur. Som sådan hade den också vunnit på en utförligare innehållsförteckning över de rubriker som behandlas, så att läsaren lättare kunnat orientera sig och jämföra olika

ställen. Vidare saknar man årtals- och årgångsuppgifter på ett flertal av de referenser som anges för diagrammen. Det sätt på vilket diagram och tabeller från vetenskapliga undersökningar används inom TM-programmet har ju främst en funktion av välalighet, och därför bör den kritiske läsaren ha möjlighet att finna källorna.

Och nu till bokens programmatiska sida. Vad man får veta i den här TM-boken är:

1. *Vad TM-programmet inte är.* TM är t ex inte kontemplation. Men man blir förvånad av att höra, att "kontemplation är att fundera över någonting... eller att helt enkelt låta sinnet vandra från det ena begreppet till det andra utan någon egentlig riktning..." (s 27). Varken språkliga eller religionshistoriska handböcker ger stöd för en sådan definition av kontemplation. TM-lärare bör få utbildning i mer än Veda-tradition.

2. *Vad TM-tekniken är.* Här finner vi den klassiska definitionen på TM: "Tekniken Transcendental Meditation är en enkel, naturlig och ansträngningslös process som tillåter sinnet att erfara finare och finare nivåer av tanke-processen tills tänkandet transcenderas och sinnet kommer i direkt kontakt med tankens källa". (s 35) Mutatis mutandis skulle denna definition mycket väl passa på kontemplation också... I det sista ledet i den här definitionen stöter läsaren nu på det speciella språkbruk som TM till högsta graden av raffinemang utvecklat för att beskriva upplevelsekategorier och för vilka det traditionella språkbruket blivit urvattnat (jfr TM:s egen missuppfattning av ordet "kontemplation"). Då man på s 50 påstår att tillståndet av vilofylld vakenhet uppnås varje gång någon utövar TM-tekniken, kan detta endast förstås så, att ofelbarheten är inbyggd i tekniken och om utövaren ej uppnått vilofylld vakenhet har han inte utövat TM-tekniken korrekt. En oemotsäglich logik.

3. *Vad TM-programmet ger.* Detta avsnitt upptar mer än hälften av bokens sidor (genom att disponera materialet mer koncentrerat hade man kunnat undvika en del upprepningar) och här får man veta, att TM ger allt för att man skall bli fullkomnad (jfr s 180). Med fullkomning menar TM ett hundra procentigt utnyttjande av våra mentala resurser i stället för de 5–15 procenten som är vanliga för de flesta, samt ett helt avstressat nervsystem (jfr s 162). Det är för sådana människor lidandet i livet tillhör det förgångna (s 12). TM-programmet avlägsnar roten till alla problem (s 189). Här kan man bara säga: "Smaka och se!" Om du inte kommer så långt, kan du trösta dig med att din intelligens kan bli bättre, dina studieresultat eller din produktivitet kan öka, dina neurofysiologiska, sociala och ekologiska relationer kan förbättras. Förbättrandet av övernaturliga förmågor (däribland förmågan att flyga) omnämns inte med ett enda ord trots att Siddhi-programmet var invigt när boken kom till. Kanske skadade detta program TM:s image så, att man hellre tiger om det nu?

4. *Att lära sig TM-tekniken.* Här får man veta att "kursavgiften är formellt också en medlemsavgift som kvalificerar till livslångt medlemskap" (s 177). Men det kan trots allt vara värt att bli en länk i Guru Devs andliga kedja med rötter långt tillbaka i den indiska gudarvärlden bara för att få lära sig en effektiv cerebral gymnastik, som TM ändå är, även om man efter långdragna juridiska processer ej fått patent på tekniken eller namnet registrerat som varumärke.

5. *TM-programmet: en lösning på alla problem?* Här får vi definitivt veta att TM avlägsnar roten till alla problem, och då kan man ju inte säga annat än som gubben i teckningen: "Jag slår till!" (s 219).

För den som ej har tid eller lust att gå på introduktionsföredrag om TM utgör boken en utmärkt ersättning. För den som tycker 60: – är för mycket blir det naturligtvis billigare att gå på de helt avgiftsfria föredragen. För den som är intresserad av cerebral gymnastik är boken en god orientering över vad TM har att erbjuda, men för den som vill bli fullkomnad räcker inte boken långt för att berätta om hela TM-ideologien.

Göran Ogén

Liten bra faktabok om parapsykologi

Liber förlag har satsat på en serie faktaböcker man kallat Allemansboken. Ännen som fotografering, krukväxter, måleri och öl har tagits upp. En av böckerna heter *Parapsykologiska fenomen* och är en översättning från engelska. Författare är Brian Ward. På nittiosex sidor redogörs för telepati, klärvoajans, kända medier, fusk etc. Framställningen är lättläst och som inledning till parapsykologiska studier fyller den sin plats. Egentligen har jag endast detalj-anmärkningar att rikta mot boken, felaktigheter som lätt skulle kunna rättas till innan en ny upplaga gavs ut. Ett av felen vill jag peka på här. Författaren beskriver hur telepatiförsök kan utföras med hjälp av zenerkort. Därvid säger han följande: "Gör om testet flera gånger tills du känner dig trött och kontrollera då din genomsnittspoäng..." (s 75). Om experimentet skall läggas upp vetenskapligt och sedan statistiskt utvärderas måste man i förväg bestämma antalet delförsök. Man får sedan göra varken fler eller färre delförsök. Skulle man bestämma antalet under seriens gång och få positiva värden, kan kritikern säga att experimentet avbröts för att försöksledaren inte ville riskera en nivellering av resultatet.

Boken är rikligt illustrerad. Det finns faktiskt blott två sidor i den fortlöpande texten som saknar bilder. Värdefulla är de biografiska notiserna, litteraturhänvisningarna, föreningsförteckningen och ordförklaringarna.

Rolf Ejvegård

Björkhem och Fridegård i nya upplagor

Zindermans förlag har denna höst utkommit med ny upplaga av John Björkhems *Det ockulta problemet*, som först utgavs 1939, och Jan Fridegård *Den gåtfulla vägen* från 1963. Båda dessa böcker behandlar parapsykiska frågor, men representerar olika attityder. Björkhem är forskarpionjären, som försöker att med vetenskapliga metoder och tänkesätt utreda paranormala fenomen – Fridegård är författaren/fantasmänniskan som på ett enkelt sätt redovisar "ockulta" erfarenheter och drar naiva slutsatser. Fridegård är spiritualist, Björkhem anti-spiritualist.

Björkhem-boken, som är skriven i lättillgänglig stil för en bred allmänhet, har försetts med ett vartantkt torord av parapsykologi-professorn Martin Johnson, och den nya utgåvan är genomsedd och något förkortad av sonen Örjan Björkhem. Den fascinerande berättelsen "Vad ville Harry Price på Lunds lasarett?", som avslutar den upplaga från 1954, som jag sedan länge äger, har nu inte medtagits. (Den återges i stället i detta nummer av Sökaren.)

John Björkhem, död 1963, var en föregångsman i Skandinavien inom parapsykologisk forskning. Han var läkare samt fil och teol dr (prästvigd). Mest känd blev han kanske för sina hypnos-experiment med en lång rad försökspersoner; ett par anmärkningsvärda fall relateras i boken: "Om Esarps-dramat" och "Travelling Clairvoyance". I det senare fallet tillsades en försöksperson i hypnotiskt tillstånd att mentalt förflytta sig till en för henne främmande lägenhet och beskriva denna. Hon gav en god beskrivning av en rad detaljer i lä-

genheten, av vilka några var unika, t ex en spegel, som var infattad i dörren. Man kan undra hur en "skeptiker" vill förhålla sig till detta experiment – vilken undanflykt föredrar han? Det enklaste torde vara att helt enkelt förklara att Björkhems redogörelse för fallet innehåller grova felaktigheter, att den är tillrättalagd för att passa en "övernaturlig" förklaring.

Som vanligt är det alltså fuskhypotesen som står skeptikern till buds – i detta fall fusk från försöksledarens/referentens sida. Björkhem nämner de inblandade med initialer – så det går nog inte för utomstående att kontrollera uppgifterna, i varje fall inte numer. Troligen är denna omständighet tillräcklig för att en hårdnackad psi-skeptiker skall avvisa experimentet som värdelöst och intet bevisande. Men säkerligen finns heller inget bevis för att Björkhem skulle ha varit oärlig. Martin Johnson skriver i förordet att trots att John Björkhem var en mycket omstridd person, har han aldrig hört någon ifrågasätta dennes ärlighet.

Den bok som Jan Fridegård, nu död sedan åtskilliga år, har skrivit är av en helt annan karaktär än Björkhems. Fridegård var inte så mycket realist som vetenskapsmannen Björkhem, mera en drömmare, och hans uppfattning om sina ockulta upplevelser var av religiös typ. Han hade lätt för att tro på en spiritualistisk tolkning. Fridegård var en utomordentlig skönlitterär författare, men den i "ockulta" sammanhang nödvändiga kritiska inställningen och vetenskapliga inriktningen saknade han.

SM

KONTAKT

Kille, 26 år, biodynamisk odlare, konstnärlig, sanningssökare, söker likasinnad kvinna att bygga och utforska med.
Svar till "Stjärnornas barn"
Sökaren f.v.b.

KONTAKT

sökes med intresserade av psyko-bio-fysik för bildande av en EXPERIMENTGRUPP.
Ring Karin Lundström tel 0910/820 17 eller Lil Hjærtström tel 0910/611 56.

Polaritetsterapi för Kropp, Själa och Ande

Akupressure, Chiropraktik, Osteopati.
Behandlingar av Aurans fält för självhälsokännande.

Specialkonsultation: för healing
a) efter hälsohoroskop
b) eller för vegetariskt diétråd baserat på födelsehoroskopet, vilket ger särpräglad individuell design.
c) Yogarörelser för balansering av livsenergin till hälsa och vitalitet.

Polarity-lärare Anders B-son Johansson

Hälsans Hus, Fjällgatan 23 A, Stockholm
Tel. 08-85 59 28, 40 30 07, 712 67 17

NY SVENSK ÖVERSÄTTNING
NU I BOKHANDELN.

TIDLÖS – AKTUELL REVOLUTIONERANDE

Den blinda och döva Helen Keller fann i Emanuel Swedenborgs genomlysningar av bibelns och religionernas mysterier rationella för såväl förnuft som känsla godtagbara förklaringar till livets innersta mening och hur vi genom vårt liv i den 3-dimensionella världen själva lägger grunden till vårt fortsatta liv i den verkliga verkligheten. – Den Swedenborgska religionstolkningen lägger enligt Keller grunden till framtidens universella allt omslutande kyrka. Han visar vägen till himlen – *nyttornas rike* där allt och alla lever i kärlek och samverkan – *den osynliga verklighet* som vi redan här på jorden utgör en del av.

CA PRIS 30:– INKL. MOMS
PORTOFRI TT FRÅN

FÖRLAG P.A. ATTERBOM AB
434 01 Kungsbacka
Box 102 06 – Tel. 0300/240 42

Profeten

Av Sven Rosén

Richard Cavendish MAGINS HISTORIA

Västerlandets magi från förhistorisk tid till våra dagar. En klar och inträngande analys av ett svåröverskådligt och fascinerande ämne.

224 sidor, ill, inb
Finns i bokhandeln.

AWE / GEBERS

Finns UFOs?

I ett amerikanskt TV-program fick en framstående fysiker frågan om han trodde på UFOs, berättar professor J Allen Hynek i en ledare i International UFO Reporter, mars 1978. Vetenskapsmannen svarade att han naturligtvis inte trodde på UFOs – sånt var bara nonsens.

Man borde ha ställt vissa frågor till den här fysikern, skriver Hynek.

– När ni säger att ni inte tror på UFOs, vad är det då, närmare bestämt, som ni inte tror på? Tror ni inte att UFO-rapporter existerar i tusentals och ständigt fortsätter att komma in?

Om den här vetenskapsmannen är ärlig, och förvisso är han det, menar Hynek, då måste han medge att UFO-rapporter existerar – fastän han kanske inte är medveten om den omfattning de har. Här rör det sig inte om tro, utan om ett enkelt faktum.

– Nå, är det då så att ni inte tror att sådana rapporter kommer från hela världen och inte är begränsade till Förenta staterna – att alltså fenomenet UFO-rapporter är globalt?

Han kanske inte känner till det, men en enkel kontroll i vår databank visar klart att fenomenet UFO-rapporter är världsomfattande, skriver Hynek, och tillägger att detta är ett faktum och inget som man tror på. Fakta gör tro överflödig.

– Eller är det kanske så att ni inte tror att många UFO-rapporter kommer från synnerligen ansvarsmedvetna, ofta tekniskt utbildade personer?

Men återigen: det är inte nödvändigt att tro, förklarar Hynek. Fakta är att många UFO-rapporter kommer från ansvarskännande, kompetenta personer, människor vilkas

vittnesmål inte skulle ifrågasättas i andra sammanhang på grund av deras ställning i samhället. Att få detta faktum bekräftat skulle kräva litet tålamod och god vilja från vår fysikers sida, säger Hynek – men det vore han säkerligen fullt kapabel till.

– Men, jag är fortfarande förbryllad: Vad är det nu som ni inte tror på?

– Jo, jag tror inte att UFOs är materiella farkoster som kommer från avlägsna delar av galaxen!

– Men varför sa ni inte det meddetsamma? Om ni grundar er tro på den *nuvarande* nivån hos *vår* teknologi, då kan jag sympatisera med er åsikt och förstå era argument mycket väl. Det är sant att den närmaste stjärnan befinner sig mer än hundra miljoner gånger längre bort än månen, och jag håller helt med om att vår teknologi inte tillåter oss att göra sådana resor. Jag förstår verkligen de argument som stöder er tro, men inget av dem tillintetgör det faktum att UFO-rapporter finns, att de kommer från hela världen och att många lämnas av synnerligen pålitligt folk. Detta är UFO-fenomenet, och detta fenomen existerar verkligen, och genom sin natur har det blivit en framträdande gåta i vår tid. Det rör sig inte om tro utan om faktum, och UFO-fenomenet är säkerligen värt en vetenskaplig undersökning. Så, om ni säger att ni inte tror på UFOs, var då god och precisera klart vad det är ni inte tror på och varför! – Varför göra saken mer förvirrad än den behöver vara?

*

Nu är det så att i varje nummer av Hyneks tidskrift International UFO Reporter redovisas en

UFO-statistik varav framgår hur många fall, vilka centret undersökt, som har förklarats (naturligt) och hur många som förblivit UFOs. (Omkring 2 fall per dag rapporteras till centret.)

Sökarens redaktion bevarar inte alla äldre nummer av tidningar och tidskrifter. Utrymmet tillåter det inte. Därför finns inte alla utkomna nummer av International UFO Reporter kvar. Men tre nummer från 1977 är bevarade. För juli 1977 anses 10,1 % av UFO-rapporterna vara oförklarade – och alltså fortfarande UFOs (resten betecknas som IFOs: identifierade flygande föremål). För september anges 11,3 % oförklarade fall, och för oktober 15,3 %. Resten har fått naturliga förklaringar, såsom stjärnor, planeter, flygplan, månen, meteoriter, ballonger, satelliter, raketer.

I fyra bevarade nummer från 1978 är procenten oförklarade fall 2,9; 4,2; 9,7; 1,6! Det gör sammanlagt 11 UFO-fall under fyra månader, och 231 IFO-fall.

Det förefaller som om Hynek nu skulle ha skäl att ändra sin tidigare uppskattning att omkring 20 % av UFO-rapporterna inte kan förklaras naturligt. 10 % kanske ligger närmare sanningen, om man ser på 1977, och 5 %, om man utgår från 1978.

*

Strax innan manusbunten insändes till tryckeriet, kom juninumret av International UFO Reporter med statistik för april 1978. UFOs: 0,0 %. IFOs: 100,0 %! Alla (till en början) oidentifierade flygande föremål är slutligen identifierade. *The end of ufology?*

SM

SÖKAREN

Nr 10 1978 Årgång 15
Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Postgiro: 70 60 47 -8
Bankgiro: 372 -8128
Telefon: 08/69 60 27
Red o ansv utg: Sven Magnusson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Smålandspostens Boktr. AB, Växjö 1978

ISSN 0038-0504

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 60: - (1979: 64: -)
Halvår 32: - (1979: 34: -)
Annonspriser (moms tillkommer):
Helsida 650: -, halvsida 400: -, småannonser 15: - per spalt-cm men minst 45: -.

INNEHÅLL:

Per Sellmann:

Bland magiker och mystiker på Hawaii 2

Robert Carleson - Jansson:

Möte med tre juveler 6

Bertil Falk:

Lama Jesus i Hemis Gompa 10

Prem Nath Magazine:

Jesus Kristus i Kashmir 12

Per Sellmann:

Stephen Gaskin från the Farm 14

Per Sellmann:

Groddar - föda för den nya tidsåldern? 16

Bertil Nilsson:

Den oerhörda längtan efter något att tro på 18

John Björkhem:

Vad ville Harry Price på Lunds lasarett? 20

Per Ragnar:

Reflexioner 23

Björn Sahlin:

Falska uttalanden om den s k nyreligiositeten 28

Inbetalningskort medföljer.